

Årets Pressefoto 2011/2012 er fotograferet af Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

ÅRETS PRESSEFOTO 2011/2012

AJOUR

I AM PUSHING THE LIMITS

I AM THE NIKON D4. Med en højfølsom 16,2 millioner pixel FX-format CMOS sensor, op til 11 billeder i sekundet og ISO-følsomhed, der kan udvides ned til ISO 50 og op til ISO 204.800. Jeg har også klassens førende 51-punkt autofokussystem og videooptagelse i 1080p D-video med 30p, 25p eller 24p samt Ethernet-forbindelse. Jeg er parat til alt. iamnikon.dk

At the heart of the image

FORORD

Et godt pressefoto har en særlig evne til at brænde sig fast i vores hukommelse. Det rører os. Det fortæller en historie, som kommer os ved.

Årets pressefoto fortæller to historier. Billedet giver os den store historie om det arabiske forår med alt det håb og den dramatik og verdenshistorie, det indebærer.

Og billedet fortæller også den lille historie. Historien om et menneske, der ligger på hospitalet alvorligt såret. Der er en følsomhed og sarthed, ja ligefrem en ro i fotoet.

Det arabiske forår er ikke kun forår. En revolution kræver, at almindelige mennesker er klar til at sætte alt på spil og ofre sig for noget, der er større end dem selv. Den sårede mand, der græder tårer af blod, har ydet sit offer.

Fotoet gør et særligt stort indtryk på mig, fordi Danmark også har en andel i historien med vores indsats for at beskytte befolkningen i Libyen.

Årets vinderfoto bekræfter, at dansk pressefotografi har opnået et meget højt niveau. Danmark har fremragende fotografer, som vinder internationale priser.

"Årets pressefoto 2011/2012" viser den høje kvalitet, og den årlige konkurrence ansporer også til, at faget fortsætter med at udvikle sig.

I år fylder Pressefotograf forbundet 100 år. Der er meget at ønske jer tillykke med.

*Helle Thorning-Schmidt
Statsminister*

INDHOLD

Årets Pressefotograf	4
Årets Nyhedsbillede, Danmark	9
Årets Reportage, Danmark	10
Årets Portræt	20
Årets Nyhedsbillede, Udland	22
Årets Reportage, Udland	32
Årets Danske Hverdagsbillede	42
Årets Sportsbillede, Action	44
Årets Sportsbillede, Reportage	48
Åben Klasse	52
Årets Multimedia-produktion	59
Årets TV-fotograf, Nyheder	60
Årets TV-fotograf, Dokumentar	61
Årets Pressefoto	63
Fedtfri og uden dikkedarer	64
Årets dommere	65
Et valg uden sprækker	66
Med på udstillingen	68

Årets Pressefoto 2011/2012

er udgivet af
Forlaget Årets Pressefoto,
Pressefotograf forbundet,
Gammel Strand 46,
1202 København K.
Telefon 3342 8000,
www.pressefotograf forbundet.dk
— i samarbejde med
Forlaget Ajour,
Journalisthøjskolen,
Olof Palmes Allé 11,
8200 Aarhus N.
Telefon 89 440 440,
www.forlagetajour.dk

Gengivelse af tekst og billeder er kun tilladt i forbindelse med omtale af udstillingen Årets Pressefoto 2011/2012.

Fotografens navn skal anføres ved billederne. Billederne må ikke beskæres ved gengivelse.

Billedteksterne er skrevet af fotograferne selv.

Øvrig tekst: Irene Greve.

Design og produktion:

Flemming Sørensen, www.fl-sorensen.dk.

Tryk: Narayana Press.

Papir: Satimat 150 g.

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Efter lang tids belejring falder den strategisk vigtige by Ajdabiya 26. marts 2011, da franske NATO-fly bomber de Gaddafi-tro styrker. For første gang i ugevis kan byens indbyggere vove sig uden for deres hjem. En lokal mand takker Gud for sejren, mens han står oven på en brændende kampvogn. I slutningen af februar 2011 spreder Det Arabiske Forår sig til ørkenlandet Libyen i det nordlige Afrika. I over fyrrer år har oberst Muammar Gaddafi styret landet med hård hånd og beholdt landets ekstreme olie-rigdomme for sig selv og en snæver elite. Efter folkelige opstande i byerne Tobruk og Benghazi bliver en månedslang, blodig kamp mod regimet indledt. Oprørerne får senere støtte fra luften af en international NATO-styrke, som også Danmark deltager aktivt i. Revolutionen slutter først i oktober, da Gaddafi bliver fundet og dræbt nær sin hjemby Sirte. (Årets Pressefoto 1:5)

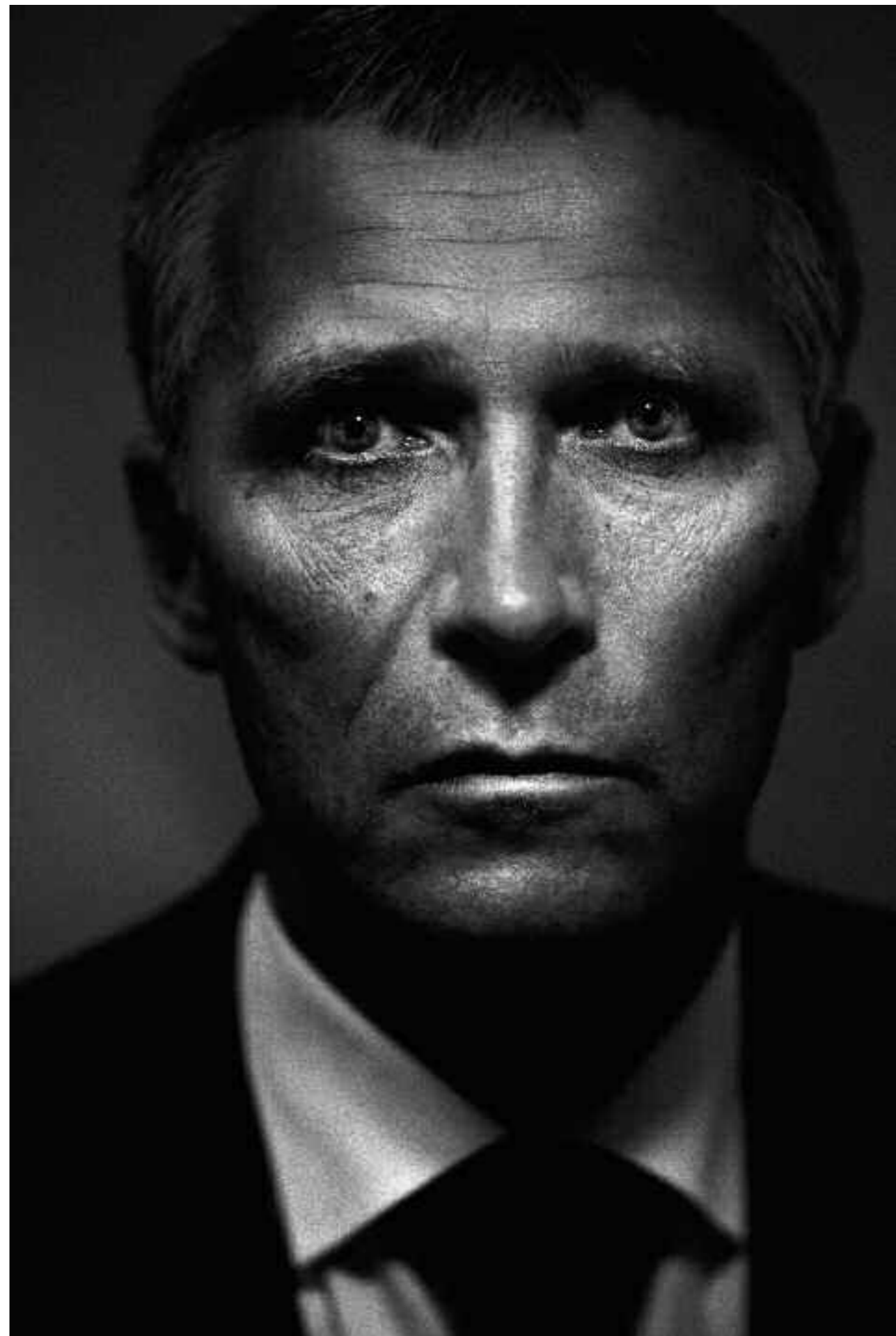
Årets Pressefoto

Der lød flere "aha" i rummet, da dommerne kom til kollektionen med Mads Nissens fem billeder: ét sikkert vinderfoto, ét der havde været på tale som en vinder i en anden kategori, to billeder fra vinderserier, hvoraf den ene rummede selveste Årets Pressefoto – og sidst, men ikke mindst et femte billede, som repræsenterede årets vigtigste danske begivenhed, valget. Den kombination er svær at konkurrere imod, og dommerne kårede enstemmigt Mads Nissen til Årets Pressefoto. De understregede, at alle fem historier i kollektionen er vigtige og beviser fotografens evne til at komme hjem med noget hver eneste gang. Her er der desuden tale om en fotograf, der er god til at gå ind i situationen og vide, hvad han vil. Han kender alle de pressefotografiske genrer og mestrer dem, mens han samtidig kan levere meget variation inden for de enkelte genrer. Han besidder tydeligvis også en stor tilpasningsevne og formår at formidle det vigtige i historierne, mens han får følelserne med.

Som Årets Pressefoto har Mads Nissen modtaget Kulturministeriets pris.

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Den norske statsminister Jens Stoltenberg portrætteret efter begravelsen af sin gode ven 45-årige Monica Elisabeth Bøsei, også kaldet 'Mor Utøya'. Efter terrorangrebet i Norge den 22. juli 2011 opfordrede Stoltenberg verden til at møde hadet og racismen med endnu mere åbenhed, demokrati og kærlighed. (Årets Pressefoto 2:5)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion
Oven på en hård valgkamp, og med udsigten til en valgsejr om aftenen, strækker Villy Søvndal (SF) sig veltilpas ved spisebordet hjemme i privaten i Sdr. Bjert. Han har selv lige stemt, og om lidt går turen med toget til København, hvor valgdagens sidste timer følges tæt på fjernsynet.
(Årets Pressefoto 3:5)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion
Over fem millioner colombianere er fordrevet fra deres hjem og jord som følge af landets snart 50 år lange konflikt mellem guerilla-oprørere, regeringens hær og de paramilitære grupper. Sammen med Sudan topper Colombia listen over lande med flest internt fordrevne i verden, og problemet bliver ved med at vokse. Colombianerne jages på flugt af flere årsager. I dag skyldes fordrivelsen dog ofte, at paramilitære hære stjæler jorden for at bruge den til produktion af kokain, indbringende palmeolieplantager eller ulovlig minedrift. Embera-Katio-indianerne er vant til at leve i den fri natur med rigeligt af plads og ren luft. Men kampene intensiveredes i familiens lokalområde, og de blev truet på livet. På fjerde år lever de nu indeklemt i et lejet værelse i centrum af Bogotá. På kun 12 trængte kvadratmeter sover, spiser og lever de 16 voksne og børn, og på gulvet blander kakerlakkerne sig med børnenes lus. De ønsker at vende tilbage til deres jord, men det bliver svært, for andre har nu overtaget den og tjener penge på den.
(Årets Pressefoto 4:5)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Fredag den 22. juli 2011 dræber den højreekstremistiske nordmand Anders Breivik 77 mennesker ved et bombeangreb mod regeringsbygninger i Oslo og en massakre på øen Utøya, hvor unge fra Arbejderpartiets ungdomsparti, AUF, afholder sommerlejr. I skumringen ved campingpladsen Utvike-camping over for øen Utøya lægger et ægtepar blomster til minde om ofrene.

(Årets Pressefoto 5:5)

Jens Panduro, Freelance

Folketingsvalget 2011 blev valget, hvor Danmark fik ny statsminister. For første gang blev det en kvinde, nemlig Helle Thorning-Schmidt.

Helle Thorning-Schmidt ankommer til Christiansborg og partilederrunden og krammer sin mand Stephen Kinnock uden for hovedtrappen.

(Årets Nyhedsbillede, Danmark)

Årets Nyhedsbillede, Danmark

Årets største hjemlige nyheder har været koncentreret omkring valget. Det lykkedes endelig SF at komme i regering – og ikke mindst fik Danmark sin første kvindelige statsminister. Men dommerne havde ualmindeligt svært ved at finde billeder af Helle Thorning-Schmidt, hvor hun lod paraderne falde et øjeblik og tillod bare en flig af spontanitet og ægthed. Men det er lykkedes Jens Panduro at fange netop sådan en situation på trappen foran Christiansborg i et billede, som får årets førstepris. Måden, hun bliver krammet af sin mand Stephen Kinnock på, vidner om nærhed og er et intimt øjeblik, som sjældent ses i toppolitik. Dommerne undlod dog ikke at bemærke, at hendes blik er rettet fremad.

Dommerne valgte ikke at uddele en andenpris, da de fandt, at de øvrige indsendte billeder ikke kunne leve op til juryens kriterier og forventninger til kvalitet.

For Årets Nyhedsbillede, Danmark har Jens Panduro modtaget Berlingskes pris.

**Tobias Nørgaard Pedersen,
Fotojournaliststuderende**

Marie og From har været venner i mange år.
(Årets Reportage, Danmark, 2:8)

**Tobias Nørgaard Pedersen,
Fotojournaliststuderende**

De bliver kaldt PlayStation-proletariatet, taberdrengene og de nulsprogede. Gruppen af unge danske drenge, som er gået i stå et sted mellem folkeskolen og det videre uddannelsessystem. De udgør en mørk plet i billedet af Danmark som et moderne videnssamfund og bliver beskyldt for at efterlade en milliardregning i form af tabte skatteindtægter og sociale udgifter. Dette er historien om en flok drenge, som befinder sig på tærsklen mellem dreng og mand, hvor følelserne er store og u håndterlige, og hvor kravene om at træffe store beslutninger for fremtiden virker håbløst uover-skuelige. Tre drenge, hvis hverdag er fyldt med ADHD, hash, skænderier med forældrene, skideballer, kæreste-problemer og drengestreger.

16-årige Danny øver sig i at jonglere med sin butterfly-kniv.

(Årets Reportage, Danmark, 1:8)

Årets Reportage, Danmark

Nogle gange går en serie lige ind. Allerede det første billede af Danny, der leger med sin butterfly-kniv, fangede dommernes opmærksomhed. Og opmærksomheden blev fastholdt hele vejen igennem serien ikke mindst, fordi der fokuseres på et vigtigt emne, som ellers ofte bliver overset. Dommerne kvitterede med en førstepris og roste seriens ærlighed og Tobias Nørgaard Pedersens evne til at være tilstede som fotograf helt inde i historiens kerne – men uden at fylde i billederne på en måde, hvor drengene er påvirkede af hans tilstedeværelse. De er desuden fotograferet med en råhed, der passer godt til historien, og billederne er velkomponerede, især hvis de viste fotos er full frames.

Dommerne var også begejstrede for Martin Lehmanns historie om Rose, den lille pige der blev født med et halvt hjerte. De fremhævede styrken ved at arbejde så længe med et projekt og den åbenlyse tillid, der er mellem familie og fotograf. Historien er basalt set rørende, men løsnes op af en insistens på billeder af hverdagen. Farens udtryk i åbningsbilledet sætter scenen for resten af fortællingen om angst, vilje og håb i et velfærdsdanmark, der trods et stort opbud af professionelt personale ikke kan garantere Rose en fuld plads i livet.

**Tobias Nørgaard Pedersen,
Fotojournaliststuderende**

Til 16-års fødselsdag på Lolland må nogle af de ældre gæster en tur ud i haven for at afgøre, hvem der har lov til at kigge på hvilke piger.
(Årets Reportage, Danmark, 3:8)

**Tobias Nørgaard Pedersen,
Fotojournaliststuderende**

Freddy, Laffe og From indgår en pagt. De må ikke ryge hash i 14 dage. Det koster en kasse bajere at bryde pagten. Den kommer From og Laffe til at skylde Freddy allerede dagen efter.
(Årets Reportage, Danmark, 5:8)

**Tobias Nørgaard Pedersen,
Fotojournaliststuderende**

Ind imellem skal From bare have noget ud af kroppen, så råber han eller sparker til noget.
(Årets Reportage, Danmark, 4:8)

**Tobias Nørgaard Pedersen,
Fotojournaliststuderende**

From er blevet genforenet med sit skateboard, der har stået i Dannys forhave det sidste halve år.
(Årets Reportage, Danmark, 6:8)

Tobias Nørgaard Pedersen, Fotojournaliststuderende

Anlægget bliver presset til det yderste, mens From og hans gode ven Laffe klemmer den sidste energi ud af kroppen. De har været på diskotek Prinsen hele natten.
(Årets Reportage, Danmark, 7:8)

Martin Lehmann, Politiken

For få år siden kunne man ikke redde et barn, der blev født med kun et halvt hjerte. Det kan man nu. Men skal man lade sit barn operere? Eller skal man lade naturen gå sin gang og lade det dø? Trods advarsler fra lægerne, valgte Birgitte og Jacob Vestergaard at få Rose og lade hende operere.
22. august 2008 kl. 01.59 føder Birgitte en pige på 3.810 gram og 53 cm. Hun ser sund og rask ud, men inden i sig har hun kun et halvt hjerte. Pigen får navnet Rose.
(Årets Reportage, Danmark, 2. pris, 1:8)

Tobias Nørgaard Pedersen, Fotojournaliststuderende

Theis har brugt det meste af natten på at indrette sin nye lejlighed. Til gengæld kostede det en afspadseringsdag fra produktionsskolen.
(Årets Reportage, Danmark, 8:8)

Martin Lehmann, Politiken

Narkoselægen gør Rose klar til den anden store af i alt tre hjerteoperationer. Ved hver af de tre operationer, Rose skal igennem, er der mellem 10 og 25 procents risiko for, at hun dør.
(Årets Reportage, Danmark, 2. pris, 2:8)

Martin Lehmann, Politiken

Rose hjemme i lejligheden i Vanløse. Hun er hjertepatient, men er lige så livlig og ivrig som sine jævnaldrende – dog må hun stoppe op engang imellem for at få vejret, når legene bliver vilde.
(Årets Reportage, Danmark, 2. pris, 3:8)

Martin Lehmann, Politiken

Roses storesøster Lara er vild med sin lillesøster, selv om hun også af og til bliver sur over al den opmærksomhed, lillesøsteren får. Lara ved godt, at Rose ikke er som andre børn. Lara siger, at hendes lillesøster har blå mærker inden i sin hjerne.
(Årets Reportage, Danmark, 2. pris, 4:8)

Martin Lehmann, Politiken

Rose er til flere undersøgelser, inden hun skal indlægges igen – for at få foretaget tredje og dermed den sidste af sine hjerteoperationer. Birgitte får et blyforklæde på (med fisk), da Rose skal have brystet røntgenfotograferet. Bagefter får Rose en snurretop.
(Årets Reportage, Danmark, 2. pris, 5:8)

Martin Lehmann, Politiken

Rose med sine forældre i køkkenet i lejligheden. Birgitte går hjemme med Rose, men Jacob er mere hjemme end normalt, da han af hensyn til Rose skiftede til et mindre tidskrævende job.

(Årets Reportage, Danmark, 2. pris, 6:8)

Martin Lehmann, Politiken

Det var jo ikke sådan, man havde forestillet sig hendes treårsfødselsdag... siger Roses far Jacob, mens han holder sin datter på hendes tre års fødselsdag. Hun skulle jo selv have siddet og pakket gaver op og flået papiret i stykker, siger han. Hjerneskaden er meget omfattende, og Rose kan så godt som ingenting. Alt skal læres igen fra bunden. Det meste vil hun nok aldrig komme til at lære.

(Årets Reportage, Danmark, 2. pris, 8:8)

Martin Lehmann, Politiken

På Rigshospitalet er Rose på vej ind for at få scannet sin hjerne efter den tredje operation og et efterfølgende hjertestop, som varede en halv time, før ilten igen var ude i hele kroppen. Scanningen viser, at hjernen har taget alvorligt skade.

(Årets Reportage, Danmark, 2. pris, 7:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Den norske statsminister Jens Stoltenberg portrætteret efter begravelsen af sin gode ven 45-årige Monica Elisabeth Bøsei, også kaldet 'Mor Utøya'. Efter terrorangrebet i Norge den 22. juli 2011 opfordrede Stoltenberg verden til at møde hadet og racismen med endnu mere åbenhed, demokrati og kærlighed. (Årets Portræt, 1. pris)

Jonas Pryner Andersen, Freelance

Danmarks egen kære digter, lyriker, forfatter, komponist og pianist Benny Andersen sammen med sin kone Elisabeth Ehmer. (Årets Portræt, 2. pris)

Årets Portræt

Det var styrken og den uafviselige tilstedeværelse af sorg, som med det samme fangede dommerne i Mads Nissens portræt af Norges statsminister. Jens Stoltenberg blev et skandinavisk forbillede på menneskelighed, værdighed og viljen til at vælge kærligheden frem for hadet i mødet med en ufattelig tragedie. Sjældent er en politiker set træde mere i karakter som statsmand, og med ærlig, sikker og landsfaderlig hånd ledte han ikke bare Norge, men også os andre gennem sorgen efter Utøya. Alt det så dommerne i Mads Nissens stilrene og præcise fotografi, som belønnes med en sikker førstepris.

Der er også masser af kærlighed i Jonas Pryner Andersens sarte og smukke portræt af Danmarks yndlingsdigter Benny Andersen og hans kone, som får årets andenpris. Det er nænsomt, respektfyldt og varmt fotograferet. Og selvom man ikke kender Benny Andersen, er det stadig et dejligt portræt af et smukt øjeblik mellem to mennesker fyldt med nærhed og følsomhed.

Dommerne vil også gerne fremhæve Jakob Dalls foto af den aidsramte Rongi Christoba fra Mozambique (side 68) for sin styrke og sin enkelhed. Uden fiksfakserier fortæller det en historie om en af den moderne tids værste svøber og dens dybe omkostninger.

For Årets Portræt har Mads Nissen modtaget Politikens pris.

ÅRETS NYHED, UDLAND, 1. PRIS

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

I slutningen af februar 2011 spreder Det Arabiske Forår sig til ørkenlandet Libyen i det nordlige Afrika. I over fyre år har oberst Muammar Gaddafi styret landet med hård hånd og beholdt landets ekstreme olie-rigdomme for sig selv og en snæver elite. Efter folkelige opstande i byerne Tobruk og Benghazi bliver en månedslang, blodig kamp mod regimet indledt. Oprørerne får senere støtte fra luften af en international NATO-styrke, som også Danmark deltager aktivt i. Revolutionen slutter først i oktober, da Gaddafi bliver fundet og dræbt nær sin hjemby Sirte.

Efter lang tids belejring falder den strategisk vigtige by Ajdabiya 26. marts 2011, da franske NATO-fly bomber de Gaddafi-tro styrker. For første gang i ugevis kan byens indbyggere vove sig uden for deres hjem. En lokal mand takker Gud for sejren, mens han står oven på en brændende kampvogn.

(Årets Nyhed, Udland, 1. pris, 1:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

På et hospital i Tobruk ligger Hussein Saleh Hassan, 52 år, dødeligt såret. Han blev skudt i hovedet af Gaddafi-tro soldater, da han sammen med en gruppe mænd stormede den lokale politistation 17. februar 2011. Angrebet på politistationen var et af startskuddene til revolutionen i Libyen.

(Årets Nyhed, Udland, 1. pris, 2:8)

Årets Nyhed, Udland

Der var slet ingen tvivl om vinderen i denne kategori på trods af, at den var konkurrencens absolut stærkeste i år. Men Mads Nissens serie fangede dommerne på alle de rigtige måder. Variationen og udvalget i serien er godt og præcist, der er ikke ét svagt fotografi, men derimod mange stærke enkeltstående billeder, der alligevel spiller sammen til en helhed. Der er følelser i dem alle, men også en detaljerigdom, som byder på små overraskelser, når man kigger nærmere efter, og fx opdager en person, der hænger som en sprællemænd i en mast.

Der var også meget stor begejstring for Nanna Kreutzmanns serie fra Tahrir-pladsen i Kairo, som viser en meget stor spændvidde. Dommerne brugte lang tid på hver enkelt af billederne, som hver især fortæller en historie. Fra den stille protest i åbningsbilledet, der varsler langt hårdere kampe. Disse formidles i næste billede på en måde, så man mærker, hvordan det var at være der. Billedet af den dræbte mand blandt alle stenene er stærkt, fordi det både fortæller noget om skødesløsheden med menneskeliv og selve kampene. Religionen er også tilstede som en stille, men stærk kraft, og både den personlige beslutsomhed hos de kæmpende og pauserne er med. Og så har Nanna Kreutzmann som den eneste fanget kvindernes tilstedeværelse.

For Årets Reportage, Udland, har Mads Nissen modtaget Ekstra Bladets pris.

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Aldrig er der kommet så mange sårede og dræbte ind på én gang på Jala-hospital i Benghazi som den 4. marts om aftenen, hvor et stort våbenkompleks eksploderer i udkanten af byen. Oprørerne hævder, at eksplosionen, der dræber over tyve mennesker, skyldes sabotage fra de Gaddafi-tro styrker. (Årets Nyhed, Udland, 1. pris, 3:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Et af de første steder, revolutionen brød ud, var ved den nu nedbrændte politistation i Tobruk. Efter fredagsbønnen samles byens mænd for at fejre deres sejr og opildne til mere modstand mod regimet. (Årets Nyhed, Udland, 1. pris, 5:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Ligesom tusinder af andre libyere flygtede Manooba Alsamen, 30 år, sammen med sin familie fra oprørernes hovedby Benghazi, da Gaddafi-tro styrker hastigt nærmede sig byen. To af hendes fætre er allerede blevet dræbt i kampen mod regimet. Her på grænsen til Egypten er hun indtil videre i sikkerhed med sine børn. (Årets Nyhed, Udland, 1. pris, 4:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Byen Ajdabiya er faldet i oprørernes hænder efter lang tids hård kamp og belejring. En ung dreng står i resterne af en dagligstue, som er blevet beskudt af en kampvogn fra de Gaddafi-tro styrker. (Årets Nyhed, Udland, 1. pris, 6:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion
Oprørssoldater sørger over en pårørende, som er faldet i kamp.
(Årets Nyhed, Udland, 1. pris, 7:8)

Nanna Kreutzmann, Freelance
Den Egyptiske revolution. I slutningen af januar 2011 blev verdens øjne rettet mod Tahrir Square i Kairo, Egypten, hvor demonstranter mod den nu tidligere præsident gennem 30 år Hosni Mubarak besatte pladsen og krævede demokrati, inspireret af Jasminrevolutionen i Tunesien i januar 2011. Tahrir-pladsen blev et samlingspunkt for forskellige religiøse og socio-økonomiske kræfter i det egyptiske samfund, der alle krævede Mubaraks afgang. Protesterne var hovedsagligt civil modstand mod styret; gadedemonstrationer, protester og civil ulydighed, men også dage med hårde kampe prægede opstanden. Mindst 850 egyptere mistede livet under de voldsomme opstande i forskellige egyptiske byer, mens flere tusinde blev såret. Tallene for hvor mange mennesker der demonstrerede på Tahrir-pladsen i den 18 dage lange revolte inden Mubarak fredag den 11. februar 2011 officielt blev tvunget fra magten, er usikre, men ifølge tal fra Al Jazeera var helt op til en million mennesker samlet på pladsen og i de tilstødende gader. Årsagerne til protesterne var, som i mange andre arabiske stater, det manglende demokrati, men angiveligt også overbefolkning, dårlige leveforhold, høj arbejdsløshed, stigende fødevarerpriser og en lav mindsteløn. Desuden har landet lidt under et autoritært sikkerhedsapparat, korrupktion, manglende borgerrettigheder, politibrutalitet og begrænset ytringsfrihed. Tahrir-pladsen i Kairo. Igennem de 18 dages opstand voksede menneskemængden – og tilslutningen til demonstranterne. (Årets Nyhed, Udland, 2. pris, 1:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion
En far med sin søn til hest i en march sammen med cirka tusinde andre civile fra Benghazi, som har meldt sig frivilligt og modtaget fire dages militærtræning, så de kan kæmpe mod Gaddafis styrker ved fronten. Revolutionen i Libyen endte den 20. oktober 2011, da Libyens eneheriker Muammar Gaddafi blev dræbt nær sin hjemby Sirte efter 42 års brutalt styre.
(Udland, 1. pris, 8:8)

Nanna Kreutzmann, Freelance
Den Egyptiske revolution
I de første dage af februar 2011 kom det til voldsomme kampe mellem Mubarak-tilhængere og demonstranterne på Tahrir-pladsen. Demonstranterne kæmpede for at bevare kontrollen over pladsen, som var blevet symbol på den egyptiske revolution. De forskansede sig bag interimistiske barrikader i udkanterne af pladsen og kastede sten tilbage mod deres angribere.
(Årets Nyhed, Udland, 2. pris, 2:8)

Nanna Kreutzmann, Freelance
Den Egyptiske revolution. I udkanten af Tahrir-pladsen blev der placeret pigtrådsafspæringer og soldater i kampdragter bevæbnet med automatvåben. Soldaterne kontrollerede adgangsvejen til pladsen for at forhindre Mubarak-tilhængere i at komme ind på pladsen. Militæret ønskede desuden at presse demonstranterne tilbage, og demonstranterne, som ville bevare kontrollen over gaderne op til pladsen, lavede sitdown-strejker foran barrikaderne for at forhindre militærets køretøjer i at køre ind over de skrøbelige forsvarsværker. Stemningen på pladsen efter 2 dages hårde kampe var spændt; en demonstrant udtalte: "Today is the day we die".
(Årets Nyhed, Udland, 2. pris, 3:8)

Nanna Kreutzmann, Freelance
Den Egyptiske revolution. Den 3. februar 2011 var der voldsomme kampe mellem Mubarak-tilhængere og demonstranterne på Tahrir-pladsen. Sten fløj igennem luften og mindst 1500 blev såret. Demonstranten Ahmed på 25 år er fotograferet under kampene, i et faldefærdigt hus, som fungerede som yderpost på fronten ned mod det egyptiske museum.
(Årets Nyhed, Udland, 2. pris, 5:8)

Nanna Kreutzmann, Freelance
Den Egyptiske revolution. Efter de voldelige sammenstød voksede den folkelige opbakning, og den 8. februar deltog mere end 250.000 i demonstrationer på Tahrir-pladsen. De krævede stadig Mubaraks afgang samt grundlovsændringer, som tillader retfærdige præsidentvalg, et nyt parlament samt løsladelse af politiske fanger.
(Årets Nyhed, Udland, 2. pris, 4:8)

Nanna Kreutzmann, Freelance
Den Egyptiske revolution. Aftenbøn på Tahrir-pladsen.
(Årets Nyhed, Udland, 2. pris, 6:8)

Ambitioner ad libitum.

ÅRETS PRESSEFOTOGRAF, ÅRETS PRESSEFOTO - OG SEKS ANDRE PRISER TIL VORES FOTOGRAFER. VI SIGER TILLYKKE ...

ÅRETS PRESSEFOTOGRAF
MADS NISSEN,
BERLINGSKE BILLEDREDAKTION

ÅRETS PRESSEFOTO
MADS NISSEN,
BERLINGSKE BILLEDREDAKTION

ÅRETS NYHED UDLAND
MADS NISSEN,
BERLINGSKE BILLEDREDAKTION

ÅRETS REPORTAGE UDLAND
MADS NISSEN,
BERLINGSKE BILLEDREDAKTION

ÅRETS PORTRÆT
MADS NISSEN,
BERLINGSKE BILLEDREDAKTION

ÅRETS SPORT ACTION
NILS MEILVANG,
BERLINGSKE BILLEDREDAKTION / BT

ÅRETS TV-DOKUMENTAR
CHRISTIAN ALS,
BERLINGSKE BILLEDREDAKTION

2. PRIS
ÅRETS DANSKE HVERDAG
DENNIS LEHMANN,
BERLINGSKE BILLEDREDAKTION

Nanna Kreutzmann, Freelance

Den Egyptiske revolution. Den 3. februar var der voldsomme sammenstød mellem demonstranter og Mubarak-støtter. Der gik rygter om, at Mubaraks folk betalte regeringstro egyptere for at forsøge at opløse demonstrationer og sprede uro. Aftenen før var mindst 5 mennesker på pladsen blevet dræbt af snigskytter på hustagene omkring Tahrir-pladsen eller myrdet af Mubaraks bøller.
(Årets Nyhed, Udland, 2. pris, 7:8)

Nanna Kreutzmann, Freelance

Den Egyptiske revolution. Organiseringen og sammenholdet på pladsen var opsigtsvækkende – på tværs af religioner og uddannelsesniveauer – og mens tilliden til militæret faldt efter dage med kampe, lavede demonstranterne menneskelige blokader for at undgå at militæret, der var massivt til stede med kampvogne i udkanten af pladsen, kunne rydde pladsen.
(Årets Nyhed, Udland, 2. pris, 8:8)

ÅRETS PRESSEFOTO / MADS NISSEN, Berlingske Billedredaktion

På et offentligt hospital i Tarouk, Libyen, venter Hussein Saleh Hassan, 52 år, på behandling. Han blev skudt i hovedet af Gaddafi-støtter, da han og andre stormede politistationen.

BERLINGSKE

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Over fem millioner colombianere er fordrevet fra deres hjem og jord som følge af landets snart 50 år lange konflikt mellem guerilla-oprørere, regeringens hær og de paramilitære grupper. Sammen med Sudan topper Colombia listen over lande med flest internt fordrevne i verden, og problemet bliver ved med at vokse. Colombianerne jages på flugt af flere årsager. I dag skyldes fordrivelsen dog ofte, at paramilitære hære stjæler deres jord for at bruge den til produktion af kokain, indbringende palmeolieplantager eller ulovlig minedrift. De internt fordrevne søger typisk mod de større byer, hvor de forsøger at bygge et nyt liv op i usikre, fattige slumområder, hvor væbnede grupper, kriminalitet og politiske mord dominerer. Luiz Guillermo Vasquez, ni år, bor i slumområdet Soacha uden for Colombias hovedstad Bogotá. Hans familie måtte flygte fra hjemmet i Tolima vest for Bogotá, da en lokal paramilitær gruppe dræbte hans far og truede hans mor på livet. Mordet er aldrig blevet anmeldt, da moren ikke syntes, at hun kunne stole på myndighederne.

(Årets Reportage, Udland, 1. pris, 1:8)

Årets Reportage, Udland

Danske fotografer spillede for alvor med musklerne i denne kategori, hvor det var et meget stærkt felt i opløbet til målstregen. Juryen valgte at afslutte den lange diskussion med en afstemning, som udpegede Mads Nissen til vinder af årets førstepris og Jakob Dall til årets andenpris.

Det er langt fra hverdag at se serier fra Columbia produceret af danske fotografer, så dommerne spærrede øjnene op, da Mads Nissens serie klikkede hen over skærmen. Ud over det rene mod, det kræver at arbejde i et land præget af gangstervold, roste dommerne også fotografens modige beslutning om at visualisere en historie, som på ingen måde er visuelt oplagt. Det er en god og spændende fortælling, som er godt løst, og som havde stået sig endnu bedre med en lidt strammere redigering.

Jakob Dalls smukt fotograferede serie om de sidste nomader er også en flot og vigtig historie. Dommerne roste især, at han har truffet det visuelle valg at stå ved stilheden og ligefrem gøre en dyd ud af den. Her er ingen drama – men ro og små hverdags-scener midt i nøden, formidlet i livsbekræftende farver, der indgyder lidt håb trods alt.

For Årets Reportage, Udland, har Mads Nissen modtaget Morgenavisen Jyllands-Postens pris.

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

José Parra Zape, 47, blev ramt af otte kugler ved et attentatforsøg fra en paramilitær gruppe, der stjal hans families jord og ejendomme i 1999. Maven buler ud for at holde sammen på de kunstige organer, der har erstattet 60 procent af hans tarmsystem. Ingen er endnu blevet anholdt for hverken jordtyveriet eller mordforsøget, og José Parra Zape frygter konstant for endnu et attentat.

(Årets Reportage, Udland, 1. pris, 2:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Slumområde syd for Bogotá, hvor millioner af de internt fordrevne bor i faldefærdige hytter, nogle uden vand og kloaksystemer.

Ejheller her kan de vide sig sikre for de væbnede grupper, som ser området som et strategisk vigtigt område, der forbinder Bogotá med det sydlige Colombia. Ikke sjældent er her 'sociale udrensninger', hvor væbnede grupper likviderer 'samfundstabere' som hjemløse, HIV-smittede og politiske modstandere.

(Årets Reportage, Udland, 1. pris, 3:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

En special-enhed under politiet på natpatrulje i et slumkvarter syd for Bogotá. Området plages ifølge FN's flygtningeorganisation UNHCR af drab, overfald og voldtægter, ligesom områdets børn risikerer at blive rekrutteret til kriminelle bander og konflikts væbnede grupper. (Årets Reportage, Udland, 1. pris, 5:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Embera-Katio-indianerne er vant til at leve i den fri natur med rigeligt af plads og ren luft. Men kampene mellem guerillaen og regeringshæren intensiveredes i familiens lokalområde, og de blev truet på livet. På fjerde år lever de nu indeklemmt i et lejet værelse i centrum af Bogotá. På kun 12 trængte kvadratmeter sover, spiser og lever de 16 voksne og børn, og på gulvet blander kakerlakkerne sig med børnenes lus. De ønsker at vende tilbage til deres jord, men det bliver svært, for andre har nu overtaget den og tjener penge på den. (Årets Reportage, Udland, 1. pris, 4:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Yeini Esperanza Narbaes, 19, ved indgangen til en bar i et af Bogotá's fattigste og farligste områder ved navn Altos de la Florida. Området ligger på en bjergskræning uden asfalterede veje, og her er hverken rindende vand eller kloakering. Yeini Esperanza Narbaes er som størstedelen af indbyggerne i Altos de la Florida internt fordrevet. (Årets Reportage, Udland, 1. pris, 6:8)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

Breve med dødstrusler som dette bliver jævnligt sendt til aktivister, advokater, journalister og andre, der vover at tage kampen op mod de væbnede grupper, som sender de civile colombianere på flugt. De truede lever i konstant frygt for at miste deres liv. Modtageren af brevet her, aktivisten Jesús Mario Corrales, har fået tildelt tre livvagter af Indenrigsministeriet. Bevillingen dækker dog ikke om natten, hvor han og familien må sove ubeskyttet.

(Årets Reportage, Udland, 1. pris, 7:8)

Jakob Dall, Information

Millioner af mennesker på Afrikas Horn kan ikke forsætte det liv, de har levet i århundreder på grund af klimaforandringer. Tørkerne er blevet længere, regntiderne utilregnelige og befolkningen er vokset til det dobbelte på bare 20 år, hvilket gør livet umuligt uden hjælp fra omverdenen. En IDP camp i No Man's land, hvor der er mæslinger i udbrud og en meget høj rate af underernæring. 26 børn er akut underernærede (SAM) og 100 børn er underernærede (MAM), hvilket er omkring 50 % af alle børn. De er flygtet efter kamp med Pokot stammen om deres kvæg og geder. De mistede alt og flere døde i angrebet. Røde Kors hjælper flygtningene med sundhedsundersøgelse og i de værste tilfælde drop direkte i blodårerne. De uddeler også myggenet, som skal beskytte dem mod malaria, som er stigende i området, antibiotika til børnene, der har mæslinger. Tæpper til de kolde nætter, da hoste er udbredt i lejren. Og majs og mel, så de kan få nogle måltider mad, hvilket er et problem for disse flygtninge at skaffe. Drengen, der ligger ned, Akuuta Eliim (6), er akut underernæret og har lige fået drop af Røde Kors' læger.

(Årets Reportage, Udland, 2. pris, 1:7)

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

En ung far, Gilmar Johani, 17, holder om sin fire måneder gamle søn Johan Danilo. Gilmar Johani har boet i dette slumkvarter i det sydlige Bogotá, siden hans familie for seks år siden blev tvunget på flugt af en guerilla-gruppe.

(Årets Reportage, Udland, 1. pris, 8:8)

Jakob Dall, Information

Kvinden har mistet næsten alle sine geder under tørken. Før tørken havde hun over 800, nu har hun kun 16 tilbage – og håber på, at regnen er kommet for at blive.

(Årets Reportage, Udland, 2. pris, 2:7)

Jakob Dall, Information

Kangirisae landsby. Seling Ngivotin lider af blodmangel efter at have født dagen forinden efter seks måneders graviditet. Hun fik kun hjælp fra de ældre kvinder i landsbyen.
(Årets Reportage, Udland, 2. pris, 3:7)

Jakob Dall, Information

Drengen er akut underernæret og har smerter i maven og hovedet.
(Årets Reportage, Udland, 2. pris, 5:7)

Jakob Dall, Information

Turkana kvinde henter vand i udtørret flodleje ved at grave et hul.
(Årets Reportage, Udland, 2. pris, 4:7)

Jakob Dall, Information

Ebongom er to et halvt år og alvorligt underernæret. Hun har været syg i to måneder og har den sidste uge haft alvorlig diarré og hoste, fortæller hendes mor Eperit, der er ved at hjælpe hende kjolen på.
(Årets Reportage, Udland, 2. pris, 6:7)

Jakob Dall, Information

En kvinde går med sin dreng på armen gennem det udtørrede landskab.
(Årets Reportage, Udland, 2. pris, 7:7)

Performance redefined

EOS-1D X er Canons nye flagskip inden for spejlreflekskameraer. Det kombinerer det bedste fra EOS-1D og EOS-1Ds kameraerne og smelter dem sammen til én enhed, som giver både højere opløsning og højere hastighed ved fotooptagelser. Du behøver ikke længere at vælge mellem to muligheder - nu får du hele paletten i ét kamera.

EOS-1D X

Canon
OFFICIAL SPONSOR

The UEFA EURO 2012™ official logo is protected by trademarks, copyright and/or design. All rights reserved.

ÅRETS DANSKE HVERDAGSBILLEDE, 1. PRIS

Klaus Holsting, Freelance

Mike, Max, Peter, Kevin, Rasmus, Martin og Jonas fra landsbyen Vadum i Nordjylland er kørt til nabobyen Aabybro for at spise burgere på McDonalds.

(Årets Danske Hverdagsbillede, 1. pris)

ÅRETS DANSKE HVERDAGSBILLEDE, 2. PRIS

Dennis Lehmann,

Berlingske Billedredaktion

En beboer i Lundtoftøgades almene boligbyggeri ryger en aftensmøg på sin svalegang i sommervarmen.

(Årets Danske Hverdagsbillede, 2. pris)

Årets Danske Hverdagsbillede

Selvom det er en dejlig sommeraften, kan der være frygtelig stille i en dansk provinsby – særligt hvis man er ung. Klaus Holstings billede af de syv teenagevenner indkapsler på simpel vis deres verden, og hvordan det er at vokse op i Nordjylland. Men stemningen og detaljerne i billedet inviterer samtidig beskueren til at starte sin egen fortælling, for hvert eneste af ansigterne har en historie. Derfor valgte dommerne at belønne dette tidsbillede med en førstepris.

De syv venner har dog hinanden, mens der er en helt anden form for isolation i spil i Dennis Lehmanns billede fra Lundtoftegade, der får årets andenpris. Her er det moderne menneske alene blandt alle de andre. Dommerne syntes, at billedet har et flot grafisk udtryk, som på mange måder er en klassiker. Og de roste også fotografen for at se op og vende kameraet mod det, som mange måske går forbi i hverdagen og ikke lægger mærke til.

ÅRETS SPORTSBILLEDE, ACTION, 1. PRIS

Nils Meilvang, Berlingske Billedredaktion/ BT
Den danske viking Brian Nielsen forsøger et comeback mod Evander Holyfield, men taber.
(Årets Sportsbillede, Action, 1. pris, 1:5)

Nils Meilvang, Berlingske Billedredaktion/ BT
Den danske viking Brian Nielsen forsøger et comeback mod Evander Holyfield, men taber.
(Årets Sportsbillede, Action, 1. pris, 2:5)

Årets Sportsbillede, Action

Der var ingen tvivl hos dommerne om vinderen af årets førstepris. De faldt med det samme for Nils Meilvangs serie med bamsevikingen, der får eftertrykkeligt bank af den store amerikaner. De fremhævede det første billede, hvor danskeren står og ser modfalden ud, og det sidste portræt, hvor man inde bag det forslåede ansigt skimter gadedrengen, vi allesammen kender. Det er action fyldt med følelser. Og vi føler med ham. Boksning er hurtig og svær at fange fotografisk, og det bliver ikke nemmere af, at man får tildelt en fast plads ved ringside, man ikke kan flytte sig fra. Så der er et element af held i, at begivenhederne i ringen udspiller sig på den anden side af fotografens position. Men det er et udtryk for stor dygtighed, at fotografen får så meget ud af, hvad han har at arbejde med.

Thomas Freitags detaljerede svømmebillede fascinerede dommerne, der belønner det med en andenpris. For at tage et så præcist billede skal man være på rette sted på rette tid og vide nøjagtig, hvad man vil. Det er et udtryk for stor teknisk dygtighed og illustrerer på bedste vis fotografiets evne til at fange det, som det menneskelige øje ikke kan. Det er en modig og spændende vinkel at lægge på begivenheden, hvor man både fanger dramaet og følelserne på trods af, at det er et meget lille udsnit af det store hele.

For Årets Sportsbillede, Action har Nils Meilvang modtaget Morgenavisen Jyllands-Postens pris.

Nils Meilvang, Berlingske Billedredaktion/ BT
Den danske viking Brian Nielsen forsøger et comeback mod Evander Holyfield, men taber.
(Årets Sportsbillede, Action, 1. pris, 3:5)

Nils Mejlvang, Berlingske Billedredaktion/ BT
Den danske viking Brian Nielsen forsøger et comeback mod Evander Holyfield, men taber.
(Årets Sportsbillede, Action, 1. pris, 4:5)

Thomas Freitag, Metroxpress
Iron Man – KMD Challenge Copenhagen 2011.
Lagunen i Amager Strandpark lægger 17 grader varmt vand til de første 3,8 kilometer, der skal tilbagelægges i det våde element.
(Årets Sportsbillede, Action, 2. pris)

Nils Mejlvang, Berlingske Billedredaktion/ BT
Den danske viking Brian Nielsen forsøger et comeback mod Evander Holyfield, men taber.
(Årets Sportsbillede, Action, 1. pris, 5:5)

ÅRETS SPORTSBILLEDE, REPORTAGE, 1. PRIS

Jacob Ehrbahn, Politiken

Xtreme Mandehørm er et hårdt og beskidt terrænløb på ca. 12 km. Løbet er *kun for mænd* og blev opfundet af Fredensborg Atletikklub som et modstykke til de mange kvindeløb, damebladene arrangerer. De ca. 2.500 deltagere fik i år en ekstra våd oplevelse, da det havde regnet meget op til løbet. Fredensborg/Grønholt, 15. oktober 2011.

Vand.

(Årets Sportsbillede, Reportage, 1. pris, 1:5)

Jacob Ehrbahn, Politiken

Xtreme Mandehørm

Mudder.

(Årets Sportsbillede, Reportage, 1. pris, 2:5)

Årets Sportsbillede, Reportage

Der var ikke mindre end tre indsendte serier fra samme mudderglade begivenhed i år. Dommerne var begejstrede for forskellige elementer i alle tre serier, men de valgte at præmiere Jacob Ehrbahns med førsteprisen, fordi den har mere stemning, er mest varieret og bedst fortæller historien. I fem billeder får vi fortællingen om løberne fra de er tørskoede, til de har været godt nede i mudderhullet og til sidst prøver at blive bare en smule rene igen.

På andenpladsen valgte dommerne at tage et enkelt billede ud af Jeppe Bøje Niensens serie "Toms Verden" om racerføreren Tom Kristensen. De roste det klinisk rene billede, der afspejler de futuristiske omgivelser i den næsten uhyggeligt rene garage. Fotografen har set mulighederne i miljøet og trukket sig lidt tilbage for at sætte en scene, hvor racerførerne mere kommer til at minde om astronauter på vej ned i et rumskib.

For Årets Sportsbillede, Reportage har Jacob Ehrbahn modtaget Danmarks Medie- og Journalisthøjskoles pris.

Jacob Ehrbahn, Politiken

Xtreme Mandehørm

Ild og røg – Deltagerne skal på et tidspunkt hoppe over en tagrende antændt med brændbare væsker, der udvikler en sort tyk røgsky.

(Årets Sportsbillede, Reportage, 1. pris, 3:5)

Jacob Ehrbahn, Politiken
 Xtreme Mandehørm
 Seks kilometer til mål – Udmattede deltagere på vej op fra løbets største mudderhul, også kaldet "Tyrens røvhul". Fredensborg/Grønholt, 15. oktober 2011.
 (Årets Sportsbillede, Reportage, 1. pris, 4:5)

Jacob Ehrbahn, Politiken
 Xtreme Mandehørm
 Færdig – Selvom der kun var iskoldt vand i de udendørs brusere i målområdet, ville de fleste deltagere gerne skylle det værste mudder af, inden de gik i omklædningsrummet for at få et varmt bad.
 (Årets Sportsbillede, Reportage, 1. pris, 5:5)

Jeppe Bøje Nielsen, Freelance
 Tom Kristensen indkvarterer sig altid på værelse 412 på Concordia Hotel i Le Mans. 4+1+2 giver syv. Hans lykketal, der har stået ham bi i mange år – og måske – hvis man altså tror på den slags – har hjulpet ham til at køre i alt otte Le Mans-sejre hjem. Det er derfor også her, på det fire-stjernede hotels værelse 412, at han har sine få personlige ting spredt i værelset, da han en uge før dette års Le Mans ankommer til byen, der lørdag den 11. juni lægger krop til det legendariske 24 timer lange maraton-løb. Der ligger nogle racer-blade på natbordet, og hans to telefoner ligger pænt side om side på skrivebordet. Den 43-årige racerfører er kommet for at sikre sig – og Audi – sin niende sejr. Han er som altid dybt fokuseret på opgaven. Det er han kendt for. Han går op i selv de mindste detaljer, også nogle gange i for høj grad, som hans kollega og tredobbelte Le Mans-vinder, Dindo Capello, udtrykker det. "Det synes jeg ikke altid, der er grund til. Men det er også hans fokus, der gør ham til den leder, han er. Han forsøger hele tiden at påvirke ingeniørerne i en bestemt retning," siger Dindo Capello, fra pitten, der allerede fire dage inden løbet er et stort virvar af mekanikere og vagter, der holder nysgerrige væk. Der er også meget på spil, og forventningerne er enorme. Audi vil ikke oplyse, hvor meget deres forberedelser har kostet, men alt taler for, at det er flere hundrede millioner kroner. Et års forberedelser og en bil, der er så perfekt, at det i år 2011 ikke er muligt at forestille sig noget bedre. Tre top-professionelle køre, der deles om en bil hen over 24 timer. En bil, der er så sofistikeret, at der via fjernstyring kan lukkes luft ud af dækkene, hvis det er det, der er brug for.
 Tom Kristensen (tv) og Dindo Capello øver sig på at skifte kører så hurtigt som muligt.
 (Årets Sportsbillede, Reportage, 2. pris)

ÅBEN KLASSE, 1. PRIS

Benita Marcussen, Freelance

På verdensplan bliver der hele tiden flere og flere mænd, der ejer dukker. Jeg har fulgt seks mænd, der alle samler på dukker. To af dem er gift og har børn. To af mændene er fraskilte efter mere end 13 års ægteskab. En af mændene forlod sin kone, kort tid før de skulle giftes. Det tager omkring 80 timer at lave en dukke og de koster mellem 35.000 og 275.000 kr. Langt de fleste dukkeejere bruger dukkerne som sexlegetøj og til erotiske fantasier, men nogle bruger dem også som kunst og –fotografiske objekter. For de fleste giver dukken en følelse af tryghed. På hjemmesiden www.dollforum.com er der 21.000 registrerede brugere. Mange dukkeejere køber tøj og make up til deres dukker, men det er kun cirka ti procent, der betragter dukkerne som ægtefæller og flytter dem med sig rundt i huset, som dagen går. Internettet har hjulpet dukkeejerne til at finde hinanden og skabe et unikt fællesskab, hvor de kan tale sammen og dele billeder af deres dukker. På www.dollforum.com er der også en virtuel markedsplads, hvor dukkeejerne kan sælge og købe aflagte dukker. Mændene i min historie bekymrer sig om deres dukker og behandler dem med respekt lige som kære venner. De holder af dem som materielle ting bare med lidt mere tilstedeværelse og personlighed. For 20 år siden blev Carl, yderst th., skilt fra sin kone. Efterfølgende forsøgte han sig på datingmarkedet og prøvede at finde kærligheden med en ny kvinde, men efter otte år var det stadig ikke lykkedes. Derfor fik han interessen for dukker, og i 1998 købte han sin første Silikonedukke. Hende har han stadigvæk, men hun er pakket væk på loftet. Hans nyeste investering er Alektra på billedet. Hun er en kopi af den amerikanske pornostjerne Alektra Blue. Carl har dog ikke et seksuelt forhold til Alektra i modsætning til sin første dukke. Han betragter Alektra som en dukke, og han kan godt lide at tage billeder af hende og vise hende frem. I dag er Carl 55 år og deler et stort hus sammen med sine forældre Geoffrey og Doreen i Oxford. Carl betragter ikke Alektra som sin kæreste. Han er fuldt ud bevidst om, at hun er en dukke, og at hun aldrig vil kunne erstatte en levende kvinde. Carl håber stadigvæk på, at han en dag vil møde den levende kærlighed i sit liv. (Åben Klasse, 1. pris, 1:8)

Benita Marcussen, Freelance

Bianca er et kendt ansigt. Hun blev brugt i komediedramaet 'Lars and the real girl', hvor hun spiller over for den amerikanske skuespiller Ryan Gosling. Dukkerne har ofte flere ansigter med forskellige udtryk at skifte imellem. Ryan Gosling udtrykte efter indspilningerne: "I'm worried to say this because it makes me sound crazy, but she did have a real presence. I really felt some kind of connection to her. This whole movie rested on our relationship together. She had a very supportive energy". (Åben Klasse, 1. pris, 2:8)

Benita Marcussen, Freelance

Llanthony Priory klosteret i det sydøstlige Wales. Mændene har i forbindelse med det årlige møde taget deres dukker med ud på sightseeing og stiller dem op til fotografering. Yderst til venstre ses Clemens med sin dukke Mariam. Clemens havde glemt at tage sko med til Mariam, men heldigvis havde Robert med den brune jakke et par ekstra sko med til sin dukke Cathy, som Mariam kunne passe. Til højre ses Dave med sin dukke Carly. Dukkerne på billedet er kaldt 'teddy-babes', fordi de modsat silikonedukkerne, kendt som Real Dolls, er meget lettere at bære. Teddy-babes vejer omkring 5 kilo og kan let ligge i en kuffert. Deres hud er lavet af blød velour og de bliver oftest brugt til at kramme og sove med. Mændene går meget op i at arrangere dukkerne, inden de skal fotograferes. Bemærk, hvordan Cathys hånd er arrangeret, så den piller ved halskæden. (Åben Klasse, 1. pris, 3:8)

Benita Marcussen, Freelance

Internettet har skabt et verdensomspændende fællesskab for dukkeejere. Everard i midten er i færd med at bære dukkerne ind i varevognen, så de kan komme med på den årlige konference for dukkeejere i Herefordshire i Wales. I favnen har Everard sin egen dukke Anouska, der er lavet på en russisk fabrik. På konferencen mødes dukkeejere fra hele verden og viser deres dukker frem. Der findes mange forskellige modeller og firmaer, og den største forskel på dukkerne – udover deres udseende – er fleksibiliteten i leddene. F.eks. er det kun de amerikanske silikonedukker, der kan vende håndfladen opad. Inde i bilen sidder Alektra, der er Carls dukke, og bagefter filmer en anden dukkeejere, Dave, hele oprindelsen. (Åben Klasse, 1. pris, 4:8)

Åben Klasse

Benita Marcussens vinderserie om voksne mænd og deres dukker er et overbevisende eksempel på den gamle sandhed om, at virkeligheden ofte overgår fantasien. Det er et ganske bizart og fremmed univers, hun har fundet i England. Billedernes relative enkelhed og klare farver understreger normaliteten i situationen set fra de involveredes synspunkt, og forlener samtidig den fascinerende serie med en nærmest David Lynch'sk surrealisme.

Årets andenpris får Christian Klindt Sølbeck, der også har formået at skabe en serie, hvor stillen understreger historien og fortællingen. Det er en flot gennemført historie, hvor der er arbejdet med bevægelse i alle billeder, og hvor det i sjældnen grad er lykkedes at fotografere på selve stemningen i Dhakas myldretid.

Benita Marcussen, Freelance

Bob har verdens største samling af dukker. Mere end 200 dukker er opbevaret overalt i hans hjem. Han lever af at sælge dukker og tilbehør til dem. Alle dukkerne har en krog i nakken, så de kan hænge – og her demonstrerer Bob et stativ, som man kan bruge, når man skal klæde dukkerne på. Det kan være noget af en udfordring at få tøjet på dukker-nes silikonekrop, der i gennemsnit vejer 42 kilo. Det er derfor lettere at klæde dem på, når man har et stativ. Til venstre følger Bobs kone Liz med. Hun har accepteret Bobs store interesse for dukker.
(Åben Klasse, 1. pris, 5:8)

Benita Marcussen, Freelance

Tidlig morgen på hotellet i Wales med sin dukke Carly. Dave er kommet hele vejen fra Canada for at mødes med andre dukke-entusiaster. Han lever med sin kone derhjemme, og han har to voksne døtre med en anden kvinde. Foruden Carly har han fire andre dukker. Daves kone tolererer dukkerne, men de har en aftale om, at dukkerne opbevares i kælderens og ikke er en del af deres fælles hverdag.
(Åben Klasse, 1. pris, 7:8)

Benita Marcussen, Freelance

Everard har samlet på dukker i mange år. Han foretrækker silikonedukkerne frem for de bløde teddy-babes. Hans samling består af 12 dukker, både amerikanske, russiske og asiatiske. Her sidder han i haven i Herefordshire med sin russiske dukke Anouska.
(Åben Klasse, 1. pris, 6:8)

Benita Marcussen, Freelance

Rebekka og June i Everards baghave. Han har i alt 12 dukker og stiller ofte sine dukker op til fotografering i haven. Naboerne går for det meste indenfor, når han kommer ud i haven med dukkerne. Everard har kun haft et forhold til en levende kvinde i sit liv og har altid haft svært ved at forstå kvinder. Han er ensom, men dukkerne giver ham en form for tryghed og nærhed. Mændene er generelt forfængelige på dukkernes vegne, og de bruger meget tid på at sætte hår og make up, før de fotograferer dem. Derfor har Rebekka og June også fået sommerhat på for at skærme for den skarpe sol.
(Åben Klasse, 1. pris, 8:8)

ÅBEN KLASSE, 2. PRIS

Christian Klindt Sølbeck, Freelance
Rush Hour, Dhaka.
(Åben Klasse, 2. pris, 1:6)

Christian Klindt Sølbeck, Freelance
Rush Hour, Dhaka.
(Åben Klasse, 2. pris, 3:6)

Christian Klindt Sølbeck, Freelance
Rush Hour, Dhaka.
(Åben Klasse, 2. pris, 2:6)

Christian Klindt Sølbeck, Freelance
Rush Hour, Dhaka.
(Åben Klasse, 2. pris, 4:6)

Christian Klindt Sølbeck, Freelance
Rush Hour, Dhaka.
(Åben Klasse, 2. pris, 5:6)

Christian Klindt Sølbeck, Freelance
Rush Hour, Dhaka.
(Åben Klasse, 2. pris, 6:6)

**Liv Høybye Jeppesen,
Fotojournaliststuderende og
Magnus Holm,
Fotojournaliststuderende**
Claus og Katrine.

Claus Thomsen er landmand. Han er 59 år gammel og bor med sin mor, Katrine Thomsen, i et lille husmandsted på kanten af Sønderjylland. Her er Claus født og opvokset. Mor og søn passer gården sammen, for Claus har aldrig stiftet familie.
(Årets Multimedieproduktion, 1. pris)

Produktionen kan ses på
www.aaretspressefoto.dk/2011/multimedie

**Martin Lehmann,
Politiken**
Rose.

For få år siden kunne man ikke redde et barn, der blev født med kun et halvt hjerte. Det kan man nu. Men skal man lade sit barn operere? Eller skal man lade naturen gå sin gang og lade det dø? Trods advarsler fra lægerne valgte Birgitte og Jacob Vestergaard at få Rose og lade hende operere.
(Årets Multimedieproduktion, 2. pris)

Produktionen kan ses på
www.aaretspressefoto.dk/2011/multimedie

Årets Multimedie-produktion

Førsteprisen går til et sympatisk og stille portræt af to mennesker i 'udkantsdanmark'. Det er værdigt og opløftende, men først og fremmest meget fint fotograferet, og dommerne nød fornemmelsen af, at man hurtigt og enkelt associerer sig godt ind i historien og bliver fastholdt. Den er gennemarbejdet, stramt og effektivt fortalt i farvemættede billeder, og fotografene Liv Høybye Jeppesen og Magnus Holm har helt tydeligt valgt deres billedsprog med omhu. De leverer en blændende visuel stil uden de klassiske, illustrerende 'apropos-billeder', og formår i stedet elegant at anvende billeder, som går imod fortællingen og dermed skaber en stille dynamik. En historie, man ikke har lyst til at klikke væk fra, og som har sine egne små indbyggede overraskelser.

Martin Lehmann får en andenpris for sin gribende fortælling om hjertebarnerose og hendes familie. Ud over billedernes høje kvalitet og moderens beretning på lydsiden ville dommerne gerne anerkende den store og langvarige indsats fra fotografens side. Det betyder ganske vist, at 2/3 af produktionen er arkivmateriale. Men de fremhævede, at produktionen er et fint eksempel på, at mediet netop egner sig godt til fortællinger, der strækker sig over lang tid. Historien er langt mere traditionelt fortalt uden brug af kontraster og måske med en lille tendens til at lægge følelserne i lag gennem musik, lydside og billeder.

Som vindere af Årets Multimedie-produktion har Liv Høybye Jeppesen og Magnus Holm modtaget Danmarks Medie- og Journalisthøjskoles pris.

Jesper Sterum, TV2/Østjylland

Lotto-amok!
Med over 90 mio. kr. på højkant til den heldige vinder er østjyderne gået amok i at købe Lotto-kuponer.
Jesper Sterum, foto og redigering.
(Årets tv-fotograf, Nyhed, 1. pris)

Produktionen kan ses på
www.aaretspressefoto.dk/2011/video

Rasmus Nielsen, TV2/Danmark

Libyen-dækning
(Årets tv-fotograf, Nyhed, 2. pris)

Produktionen kan ses på
www.aaretspressefoto.dk/2011/video

Årets TV-fotograf, Nyheder

Jesper Sterum vinder for et gennemtænkt og velproduceret indslag om lottofeber i en ganske almindelig dansk provinsby. Den store fortælling om liv og skæbne ligger gemt i den lille fortælling om en række danskeres forhold til at spille lotto i en uge, hvor der er en særlig stor gevinst til den meget heldige. Historien bevæger sig rundt i byen, og hver gang tænker fotografen over sin position og kamerainstillingen, så billederne bliver lige så varierede og velkomponerede som selve indslaget. Den er med andre ord: godt visuelt tænkt og emmer af overskud.

Der er hædrende omtale fra dommerne til Rasmus Nielsens Libyen-dækning, der faktisk består af to segmenter hhv. fra starten og fra slutningen af krigen. Det er godt håndværk og klassisk krigsreportage, hvor de er, hvor de skal være. Men det er også en nyhedsreportage af en art, man sjældent ser, hvor der er plads til dagligdagen midt i krigen og med et meget fint nærvær i billederne.

Christian Als, Berlingske Billedredaktion

Eksponeret.
To danskere, et bjerg, en drøm. For ti år siden stod min bedste ven og jeg for foden af det majestætiske bjerg Ama Dablam (6856m) i Nepals Everestregion. Et bjerg, som ofte bliver beskrevet som et af de mest spektakulære bjerge i verden. Ikke for dets højde, men for dets skønhed, æstetik og den rene eksponering. En drøm var født, og nu er vi tilbage med målet om at stå på toppen.
Instruktør og fotograf: Christian Als
Klipper: Christian Als og Theis Clausen
Colorgrade: Theis Clausen
Grafik: Martin Kundby
Lyd: Miccel Mohr
Interview: Nilo Zand
(Årets tv-fotograf, Reportage, 1. pris)

Produktionen kan ses på
www.aaretspressefoto.dk/2011/video

Tanja Jørgensen, Freelance

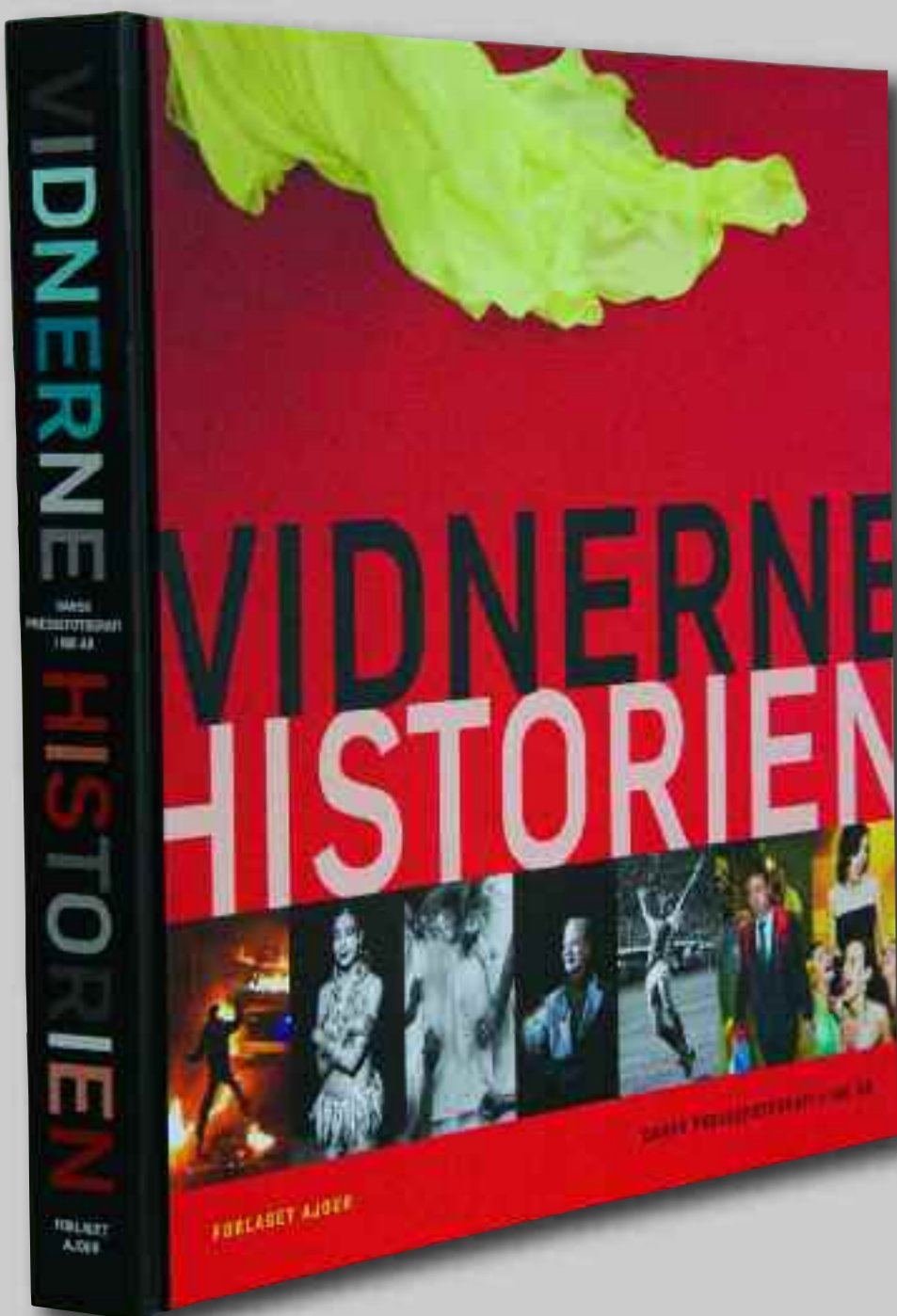
Nauru – det ødelagte paradys
(Årets tv-fotograf, Reportage, 2. pris)

Produktionen kan ses på
www.aaretspressefoto.dk/2011/video

Årets TV-fotograf, Dokumentar

Dommerne kårede Christian Als' film om ekspeditionen til Ama Dablam til årets vinder, fordi dokumentaren er: "hammergodt fotograferet". Filmen er visuelt ambitiøs, den er godt redigeret, og materialet er veldisponeret. De var også imponerede over, at den er filmet af en enkelt person, men ligner noget, der normalt kræver et større produktionshold. Den har måske ikke så meget på hjerte som flere af de øvrige dokumentarer og savner lidt drama, men det opvejes til gengæld af den overlegne billedside.

Dommerne påskønnede, at der ligger et stort arbejde bag Tanja Jørgensens dokumentar om Nauru, som de giver hædrende omtale. Det er med deres ord "en sindssyg historie" om et lillebitte land, de færreste har hørt om. Der er mange gode historier i historien og fine reportagebilleder, som til gengæld godt kunne være lidt bedre disponeret. Men igen et imponerende værk udført af blot en enkelt person.

Vidnerne. Historien
 Dansk Pressefotografi i 100 år

Redaktion: Irene Greve
 Billedredaktør: Per Folkver
 420 sider
 Kr. 398,-
 Indbundet, stort format

Fotobøger – så er vi AJOUR

17. februar fyldte Pressefotograf forbundet 100 år. Det blev markeret med udgivelsen af *bogen* om dansk pressefotografi gennem de hundrede år. 3,4 kg massiv viden – fyldt med fantastiske fotografier og artikler. Selvfølgelig udgivet af Ajour, landets førende inden for fotobøger.

Årets Pressefoto – det er os. Steffen Jensens **"Untold Stories"** – det er også os. Jacob Carlsens **"Outcast"** – det er os. Jens Dalsgårds **"Spejlinger"** – ligeså. Og **"Musikalske portrætter"** med Jan Perssons ikoniske fotografier af rockens og jazzens koryfæer gennem et halvt århundrede – det er såmænd også os.

Altsammen udgivet inden for det seneste år.

Vi er også importør af nogle af verdens bedste fotobøger fra de førende forlag:

Magnum, Aperture, Thames & Hudson og mange flere.

Klik ind på vores hjemmeside og se vores store udvalg af fotobøger.

Og husk, at der er 10% rabat ved bestilling via hjemmesiden.

Fordi vi elsker fotografier!

FORLAGET
AJOUR

www.forlagetajour.dk

Mads Nissen, Berlingske Billedredaktion

I slutningen af februar 2011 spreder Det Arabiske Forår sig til ørkenlandet Libyen i det nordlige Afrika. I over fyre år har oberst Muammar Gaddafi styret landet med hård hånd og beholdt landets ekstreme olie-rigdomme for sig selv og en snæver elite. Efter folkelige opstande i byerne Tobruk og Benghazi bliver en månedslang, blodig kamp mod regimet indledt. Oprørerne får senere støtte fra luften af en international NATO-styrke, som også Danmark deltager aktivt i. Revolutionen slutter først i oktober, da Gaddafi bliver fundet og dræbt nær sin hjemby Sirte.

På et hospital i Tobruk ligger Hussein Saleh Hassan, 52 år, dødeligt såret. Han blev skudt i hovedet af Gaddafi-tro soldater, da han sammen med en gruppe mænd stormede den lokale politistation 17. februar 2011. Angrebet på politistationen var et af startskuddene til revolutionen i Libyen.

(Årets Pressefoto 2011-2012)

Årets Pressefoto

Tårer af blod. Ikke kun Libyen, men hele historien om det Arabiske Forår: kampen, håbet, viljen og prisen, der er betalt for friheden, findes i dette ene, ikoniske billede af Mads Nissen, som er Årets Pressefoto. Dommerne var glade for at kunne kåre et billede fra årets største begivenhed, men de var særligt glade for, at den er repræsenteret så smukt, så symbolsk og i en så overlegen teknisk udførelse. Begivenhederne er meget større end den enkelte mand, men det er også Husseins personlige fortælling, vi bliver fanget af. Dommerne fremhævede desuden fotografens evne til at gå så nænsomt til værks i en krigssituation, hvor den usædvanlig lette adgang til handlingen og fronten har resulteret i mange blodige og brutale billeder. Det kræver fotografisk mod og en stor portion selvsikkerhed ikke at gå efter det dramatiske inde på sådan et hospital, hvor alle sanser bliver bombarderet konstant. Derfor er det endnu et eksempel på, hvordan denne fotograf formår at arbejde lige så hurtigt som sine kolleger, mens han samtidig evner at distillere følelsen af omgivelserne ind i fotografiet. Dette sarte billede kunne så let være blevet overset. Men det blev det ikke, hvilket også gør det unikt og til en favorit hos dommerne fra starten.

Som vinder af Årets Pressefoto har Mads Nissen modtaget Københavns Kommunes pris.

Hvert år er forskelligt fra alle andre. Det har sin egen unikke tone, sin egen stemning – noget der føles ens for os alle, selv om vi har oplevet det på hver vores egen måde. Vi genkender det i Dronningens nytårstale, i tv's nytårskavalkader og i samtalerne med venner og familie. Men det bliver synligt på en helt særlig vis, når 210 danske pressefotografer sender deres bedste arbejde fra året ind for at blive bedømt af otte strenge dommere.

2011 var et år med kun få markante danske nyheder. Storkøbenhavn blev kortvarigt oversvømmet, VM cyklede forbi, og der var et folketingsvalg, som førte til et revolutionerende magtskifte. På papiret i hvert fald.

For alle begivenheder blev kraftigt neddæmpede af en tung, våd dyne af økonomisk krise, som hver uge bød på nye udmeldinger om gæld, nedskæringer og et velfærdssamfund i så svært bekneb, at der skulle mere end en kvindelig statsminister til at ryste ribsene sammen i begejstring.

Krisen i sig selv var ingen nyhed, den blev bare dybere og bredere, mens afmagten steg i samme takt. Men måden, den fik os til at gebærde os på, er afspej-

let ganske tydeligt i de 3068 indsendte fotos.

Fedt er skåret fra, og der er fokus på det væsentlige, som leveres professionelt uden dikkedarer, uden legesyge og uden særlig mange overraskelser.

Det skuffede mildt sagt årets stillfotograf, der satte sig til rette i stolene med tårnhøje forventninger. Med fire stærke profiler fra den danske hjemmebane og en af Norges mest kendte reportagefotografer, der har et solidt kendskab til dansk pressefotografi gennem de sidste 20 år, er der også tale om en jury, der har noget at have både deres forventninger og skuffelser – men heldigvis også deres begejstring – i. For begejstrede blev de nemlig også og lettede, da de nåede til Udland,

hvor niveauet var så højt, at de mente, at Årets Pressefoto, som de fandt her, burde vinde World Press Photo of the Year.

Redigering er nøglen

Men før de kom så langt, sad dommerne først og fremmest med den samme frustration og dermed med samme bøn, som mange juryer før dem: redigering, redigering, redigering.

Mange serier blev sat til side, fordi et eller flere billeder var overflødige, eller sammenhængen var ulogisk.

Det var et gennemgående problem, men blev særligt tydeligt i forbindelse med udvælgelsen af årets pressefotograf.

Trods Mads Nissens overbevisende udvalg var der en stærk konkurrent, som faldt i opløbet pga. et enkelt billede, som faldt langt ved siden af de øvrige.

Flere af de vindende serier har i dommerens øjne samme svaghed og er dermed langt fra så ideelle, som de kunne have været på trods af, at de indeholder andre kvaliteter og gode enkeltbilleder.

På den anden side var der også flere forskellige serier i bl.a. Udland Reportage og Åben Klasse-kategorierne, hvor den enkelte fotograf havde truffet et markant visuelt valg og stået ved det hele vejen, hvilket juryen også gjorde sig stor umage med at rose – uanset at disse serier ikke nødvendigvis havnede på vindeskamlen.

Kig!

Det var de danske kategorier, der fik flest barske ord med på vejen. Først Sport, så Hverdag og ikke mindst Nyhed, hvor juryen var skuffet over store mangler i både indhold og kvalitet.

Tine Harden klagede over, at hun fik direkte ondt i øjnene af alle de mange og voldsomme farver, der flød fra billederne på skærmen, og alle sukkede efter positive overraskelser.

"Kig for h.....! Der er gode billeder alle steder, men det er som om, de ikke ser." Udbrød en dommer i frustration over forudsigteligheden og den manglende nerve i nyhedskategorien.

Danmark har været igennem et historisk valg, men dommerne ledte forgæves efter de rigtig gode billeder af begivenheden.

Mads Hansen: "Ingen af valgbillederne skiller sig ud. Man må gerne tænke i et andet billedsprog. Tingene er ikke gennemarbejdede, der er ikke fotograferet 'rundt om'."

Tine Harden: "Det gamle ord om, at fotografen er den første, der kommer og den sidste, der går, holder ikke længere."

Dommerne stillede også et stort spørgsmålstegn ved, om der i år var trukket fotografer ud af nyhedsræset for at lave nogle af den slags historier bag om valget, som ikke nødvendigvis skal afleveres inden deadline.

Hvis der var, blev de ikke sendt ind i år. Måske fordi fotograferne kun må deltage med 25 billeder i alt og derfor også tænker i strategiske baner, når de sammensætter årets udvalg.

Hvor er krisen?

Der var også hele stofområder, som dommerne gerne ville have set repræsenteret meget bedre og i langt større omfang.

David Høgsholt: "Fotograferne klager over manglende budgetter, men hvorfor så ikke fotografer det, der er i hverdagen, og give den en lige så stor skalle som dem, der rejser ud? Der er masser af sociale problemer i Danmark. Men hvor er indignationen? Vi lever i et samfund, der er ved at forandre sig ganske alvorligt, men der er ingen billeder af det. Det er især underligt, når man tænker på, hvor mange spaltetilimenter, der ellers er brugt på krisen. På aviserne burde man afholde et chefredaktionsmøde, hvor man blev enige om, hvad der var de store overordnede historier, som man ville sætte fokus på i det kommende år. Og så skulle man tage billederne alvorligt i den sammenhæng også."

Juryen savnede desuden helt generelt de brandaktuelle nyheds-enkeltbilleder fra året.

Måske skete der bare ikke så meget i 2011.

Kort og godt var de så nedslåede efter at have gået den danske nyhedskategori igennem, at de udtrykte bekymring for, om danske fotografer var gået helt i stå.

Harald Henden: "Når man tænker på, hvor dansk fotografi var for 15 år siden, er det skræmmende!"

Og så tog de konsekvensen af deres diskussion og sløjfede andenprisen.

Ikke lineær, men nærvær

I rummet inde ved siden af hos juryen for web og tv lød der ganske andre toner. Her var stemningen ikke bare bedre, den var ligefrem høj.

Kategorien for korte nyhedsindslag blomstrede i år med hele 12 indslag, og de fik mange fine ord med på vejen for flot fotografi, sjove historier, nærvær og tilstedeværelse.

Der var også ros til web-produktionerne, hvor dommerne syntes, der var mange små perler. De beskrev dem desuden generelt som et gennembrud for one-man-produktionerne og som bevis på, at man kan lave noget meget godt, uden at det behøver koste meget tid eller mange penge.

Henrik Kastenskov: "Niveauet er højt, og vi er ved at komme langt væk fra de bevidstløse slideshows. Vi ville måske gerne have set noget mere udland og måske nogle flere nyhedshistorier. Og så vil vi gerne opfordre til, at man udfordrer formen og den lineære fortælling endnu mere. Men danske fotografer er klart blevet meget bedre til at arbejde med mediet."

Der var ikke indsendt nogle interaktive produktioner i år, og juryen tolkede det som et underskudstegn, at redaktionerne underprioriterer denne form for formidling. Til gengæld var der spændende sager at finde blandt de længere dokumentarer.

Årets to vindere er begge fotojournalister, som hermed beviser, at de også formår at fortælle længere historier med et spændende billedsprog, hvilket lover rigtig godt for fremtiden.

Brug tiden

Juryen for stillbilleder var i mellemtiden gået videre til danske reportager, hvilket betød, at humøret var steget et par grader. I denne kategori var det nemlig mere tydeligt, at visse fotografer var kommet længere ned i materien med både historierne og udviklingen af deres visuelle tankegang. Der var dog stadig lang vej til en jury med tilfredsstillende forventninger.

David Høgsholt: "Det handler om at bruge mere tid og forfølge historierne. Så

kommer de gode billeder også. Det er måske svært for en fastansat, men så vil jeg gerne sende en opsang til billedredaktionerne. Hvorfor sende en dygtig fotograf ned og lave håndbold i tre uger i Beograd, men ikke ud og lave fx social nød i lige så lang tid?"

Men det kan lade sig gøre at arbejde med længere projekter på trods af krisen. For som Mads Hansen forklarede, er man på Fynske Medier så småt begyndt at strukturere hverdagen på en måde, der giver fotograferne mere spillerum:

"Vi har 14 fastansatte fotografer og er begyndt at frigøre folk en dag om ugen, hvor de kan arbejde på egne projekter. Men fotograferne skal stadig argumentere mere end journalisterne for at få deres dybere historier igennem."

Oprejsning

Men ved udlandskategorierne lød der det længe ventede lettelsens suk. Smilene bredte sig, og dansk pressefotografi fik endelig oprejsning i den barske jury's øjne.

Her var alt det, de havde savnet. Sikker professionalisme, omtanke, indfølelse, velfortalte historier, hvor fotograferne er kommet godt rundt om emnet og flere serier, hvor en fotograf har holdt fast ved sin historie og sin billedstil.

De kritiserede også her enkelte serier for at være så hårdt kopierede, at de næsten kom til at ligne grafik, og igen kunne rigtig mange serier have smidt et billede eller to. Men næsten alt blev tilgivet, hvilket kun blev forstærket, da fotografernes egne kollektioner i kategorien Årets Pressefoto blev vist som det sidste punkt, inden dommerne valgte Årets Pressefoto.

De lænede sig tilbage i stolene og nød den høje kvalitet.

Nils Lund Pedersen: "Kollektionerne viser jo heldigvis, at folk godt kan fotografere."

Således beroliget og opmuntrede lukkede de to juryer årets konkurrence og satte det foreløbige visuelle punktum for 2011. Et år, som vi for eftertiden nok mest husker for tsunamien i Japan, for Det Arabiske Forår og som året, hvor Danmark fik sin første kvindelige statsminister.

Krisen glemmer vi såmænd nok med tiden, for den har vi ikke så mange billeder af.

Af Irene Greve

ÅRETS DOMMERE

Foto: Thomas Sjørup

Dommerne. Hele otte dommere har været med til at bedømme de mange billeder og produktioner ved Årets Pressefoto. Fra venstre Harald Henden, Nils Lund Pedersen, Ane Cortzen, Mads Hansen, Henrik Kastenskov, David Høgsholt, Tine Harden og Martin Slottemo Lyngstad.

Juryen for stillfoto

Tine Harden: Freelance fotograf. Flere gange vinder i World Press Photo og to gange udnævnt til Årets Pressefotograf. Har udstillet flere gange på Galleri Asbæk samt udgivet fotobøger om bl.a. Victor Borge og senest om fodbold i Afrika.

Juryen for tv-fotografer og web

Ane Cortzen: Arkitekt, grafisk designer og tv-vært. Hun har arbejdet med animeret grafik til tv i 12 år og været designredaktør på DR. Kendt som vært på programmet TV!TV!TV!

David Høgsholt: Freelance fotojournalist med base i Shanghai. Uddannet fotograf på Fotoskolen Fatamorgana og på Fotojournalistuddannelsen. Flere gange vinder i bl.a. ÅP og World Press Photo.

Martin Slottemo Lyngstad: Uddannet journalist og nu fotojournaliststuderende, hvor han bl.a. har været i praktik på Politiken, Aftenposten og Romerikes Blad i Oslo.

Nils Lund Pedersen: Freelance fotograf med base på Fyn. Har en baggrund på arkitektskolen og er uddannet på DJH i 1999 med praktik på Berlingske. Udgivet fotobogen "Punkt 365" og bl.a. undervist i billedforståelse på SDU.

Henrik Kastenskov: Multimediadesigner i Bombay Flying Club. Oprindeligt uddannet reklamefotograf og efterfølgende fotojournalist i 2006. Tidligere medlem af PF's bestyrelse, tilknyttet DMJH som censor og flere gange vinder i bl.a. ÅP.

Mads Hansen: Fotochef på Fynske Medier. Han blev uddannet pressefotograf på DJH i 1992 og har arbejdet på Vejle Amts Folkeblad og Fredericia Dagblad, indtil han tog jobbet i Odense.

Harald Henden: Fotojournalist på Verdens Gang i Oslo, hvor han har været ansat i 23 år. Han blev tildelt Den Store Journalistprisen i Norge (svarer til Cavlingprisen) i 2004 for sine mange års arbejde med krige og katastrofer.

Koncentration. Dommerne var dybt koncentrerede i de to dage, arbejdet stod på med at udvælge vinderne i de mange kategorier til Årets Pressefoto. I nogle kategorier krævede det lange diskussioner, tør de nåede til enighed – mens der ikke var antydningen af uenighed om, hvem der fortjente betegnelsen Årets Pressefotograf.

Årets jury for stillbilleder rev sig i håret, da de gennemgik kategorien for danske nyheder: hvor var krisen og ikke mindst, hvor var de gode valgbilleder?

Der skete meget i udlandet i 2011, men den største begivenhed i Danmark var ubetinget folketingsvalget i september, som hverken den royale tvillingefødsel i januar, tvillingernes døb i april eller over-svømmelsen i juli kan konkurrere med. Valget skulle komme, så mediernes var klar fra årets start. Men der gik så længe, inden Lars Løkke trykkede på knappen, at man næsten kunne mærke udmattelsen i det lettede suk, som lød fra redaktionerne.

Nu er det langt fra givet, at det er valgbillederne, som vinder ÅP-priserne i et valgår. I 2001, hvor de borgerlige partier vandt over Poul Nyrup, blev to billeder af Fogh i valgkamp tildelt hædrende omtale. I kataloget blev der bragt yderligere otte billeder fra situationer relateret til valget, hvoraf et par af dem viste nære, følelsesbetonede situationer mellem politikere på valgnatten.

I 2005 nåede fem billeder fra valget i kataloget, de viser mindre nærhed, men kommenterer til gengæld direkte på en ny og mere amerikaniseret form for valgkamp. I året 2007 blev valget overdøvet af balladen fra Ungdomshuset, og der kom kun tre billeder med i kataloget.

Så var det i virkeligheden dømmernes forventninger, som var urealistiske på trods af, at det var et historisk valg? Man

skulle i hvert fald synes, at det burde være lig med masser af oplagte muligheder for unikke pressefotografier: Vi fik landets første kvindelige statsminister, SF kom i regering for første gang, støttepartiet ligger på den yderste venstrefløj, de borgerlige partier blev sat grundigt til vægts, og der var spænding til det sidste om fordelingen af ministerposterne. Men valg og valgdækning er ikke, hvad det har været af flere forskellige årsager.

1. Tv

Den faktor, der på mange niveauer måske har haft størst betydning for valgdækningen, er fjernsynet. I modsætning til aviserne repræsenterer tv en øjeblikkelig og direkte adgang til størstedelen af Danmarks befolkning. TV2 News har oven i købet presset alle andre medier, fordi de har suspenderet de faste deadlines, da de sender hele tiden. Hovedkanalerne har svaret igen med flere nyhedsudsendelser, og en historie kan nu gennemleves et helt livsforløb inden for bare et enkelt døgn. Og fordi politikere kan nå et større og bredere publikum på kortere tid, kan spindoktorerne reelt nøjes med at prioritere kandidaternes opræden på tv, som desuden har den fordel, at det ofte kan styres på forhånd. Da det reelt kun er DR

og TV2, som kæmper om pladsen, kan de desuden dele de store begivenheder som de vigtige partilederdebatte imellem sig. De direkte transmitterede debatter er et stort teknisk set-up for en tv-station, som den skrivende presse så selv må forsøge at finde sin plads i, også selvom de foregår på Christiansborg.

Fotograf Peter Hove Olesen, Politiken: "Det er tiltættet for tv. Det er dem, der helt ejer sådan en begivenhed. De har sat lys, kranser, dollyer og alt muligt op, og nogle gange er det som om, vi allernædigst får lov at komme ind i TV2's studie selvom det reelt er et offentligt område – og en privat fest."

2. Styring

Det er blevet vigtigere for politikerne at styre den måde, de fremstår på i pressen, og derfor er mængden af 'særlige rådgivere' samt pressemedarbejdere vokset i samme takt som antallet af medier, der stiller større krav til politikere om tid og tilstedeværelse.

Søren Lorenzen, billedchef på Berlingske Media: "Det var et meget styret valg, hvor det har været svært at lave noget 'behind the scenes'. Vi prøvede selvfølgelig og lagde meget tidligt billet ind på at følge Lars Løkke og Helle Thorning-Schmidt med den samme fotograf i nogle dage til en reportage, vi så ville have bragt på valgdagen. Men det kunne slet ikke lade sig gøre. De er blevet meget bange for, hvad et billede kan gøre og tør ikke sige ja. De har også droppet

valgbusserne, hvor man før kunne køre med og få et billede af en lille lur eller en situation med en madpakke. Nu er det så kontrolleret, at vi kun får adgang til det, man også ser på tv. Man kan måske godt nå at lave et eller andet inden en tv-runde eller et topmøde, men vi får ikke de ægte billeder mere. Det lykkedes dog for Mads Nissen at få lov til at følge Villy Søvndal, men det var jo Løkke og Thorning-Schmidt, der var de mest interessante personer for avisen."

Styringen bliver specielt tydelig på selve valgaftenen, hvor al den spontanitet, som juryen efterspurgte i årets billeder, efterhånden er blevet klinisk elimineret. Ingen partiledere viste sig offentligt, før resultatet var kendt. Så der var ingen risiko for at få billeder af ledende politikere, som jubede for tidligt over et resultat, der i sidste ende viste sig at være et nederlag. Derimod havde de god tid til at lægge ansigtet i rette folder og sørge for, at der ikke kom sprækker i facaden. De eneste synlige tårer den aften var at finde på kvinderne af de unge medlemmer af Socialdemokratiet og SF. Mens fotografene prøver at være snedigere end spindoktorerne og alligevel fange en ubevogtet vinkel, er avisredaktionernes modtræk at planlægge dækningen af begivenheden så godt som muligt.

På Berlingske Media var planen lagt fuldstændigt minutvist. Alle områder var dækkede, og alle 20 fotografer samt 4 videofotografer, som var i marken den aften, vidste præcis, hvor de skulle befinde sig hvornår.

Hjemme på redaktionen sad Heine Pedersen fra Scanpix, 3 billedredaktører og Søren Lorenzen klar: "Fotografene var godt klædt på og havde fået klare dessiner om, hvad de skulle. Selvfølgelig med stor respekt for at tingene kan udvikle sig uforudsigeligt. Men vi sad på redaktionen og vidste, hvad vi ville have til 1. udgaven, 2. udgaven og 3. udgaven. Så vi så, hvad der kom ind og kunne lynhurtigt trække det ud, vi skulle bruge – og behandle det, inden det gik til avisen."

Et andet udtryk for styring er partiledernes ankomst. Den lå tidligere kl. 21, men nu dukker de langt senere op til festen, så trods omhyggelig planlægning bliver deadline alligevel presset til det yderste.

Peter Hove Olesen: "På en valgdag føles det nogle gange som om, at det vigtigste, man har i fototasken den dag, er planen over deadlines og formater for de enkelte sider. Man skal fylde sin firkant i avisen næste dag – og det til tiden. På Politiken havde vi en plan om, at vinderen skulle på forsiden og taberen på bagsiden, for det er de to sider, der kan gå sidst. Vi troede, vi var på den sikre side med en deadline kl. ca. 23. Men resultatet og dermed også Løkke var meget forsin-

ket. Sammen med en del andre fotografer havde jeg taget opstilling på 1. sal. Der kunne man skyde både ud af vinduet og ned i salen, når han kom ind. Undervejs skrev jeg til redaktionen, at jeg sikkert ikke ville kunne nå det. Men endelig kom han. Der var ét billede at skyde, derfra hvor jeg stod. Det er ikke ret godt, men det var den første eksponering, jeg havde. Jeg trykkede på 'send-for-satan-send-knappen' bag på kameraet. Og det nåede med i avisen til de fleste læsere."

3. Hastighed

Det er ikke bare smølen politikere og tv, der har øget presset på den hastighed, som fotografene skal levere med – web-redaktionerne gør også deres. De er bladhuseenes eneste mulighed for at konkurrere med tv i form af hurtige opdateringer, når en begivenhed udvikler sig hurtigt som fx en valgaften. I 2011 fik fotografene et nyt udstyr til deres kameraer, der hedder 'shootilive'. Det betyder, at de ikke længere skal hen til deres computere for at downloade billederne fra kameraet, inden de hurtigt kan redigere og sende dem – men de kan som i Peters tilfælde sende det direkte fra kameraet.

Thomas Borberg, fotochef på Politiken: "Alle de 'voksne' fotografer kan sende direkte fra kameraet. Der har været lidt modstand mod det urederede element, men det giver faktisk mere ro til at fokusere på at fotografere. Tidligere kunne en fotograf jo misse et vigtigt øjeblik eller et mål i en sportskamp, fordi de var optagede af downloade og sende billederne. Nu kan de fortsætte med at arbejde, mens de sender, og vi kan gå meget tættere på deadline. På valgnatten havde vi et fuldt beredskab med både billedteknikere og indeksør til at tage imod og behandle billederne med det samme. Denne måde at arbejde på betyder også, at vi kan sende et 'hold-kæft-bolsje' til web-redaktionen. De har jo deadline hele tiden og vil have nyheder under selve begivenheden. Så der er nogle interessekonflikter, som mødes der, fordi hastigheden er en kvalitet for nettet, men for fotografene er det eneste parameter billedernes kvalitet. Når vi kan sende live, er det selvfølgelig også en risiko for, at de vil bede om mere. Men nu kan vi fodre dem med en god luns, så der er ro på. Og så skal de nok få alle de billeder, de vil, når vi kommer hjem."

4. Geografi

Partierne omhyggelige tiltættelæggelse af valgaftenen er også på andre måder blevet en stor udfordring for alle medier. Tidligere foregik en valgaften inde på Christiansborg, hvor partierne holdt fester i hver deres lokale, og både sejr og nederlag var ude i det åbne forum. På den måde kunne der også opstå spontane situationer mellem politikere fra forskellige partier på gangene, og der blev givet los på en helt anden måde.

Nu er festerne spredt ud over hele byen fra Dansk Designmuseum til Vega, og hvor partilederne ankommer langt ud på aftenen for at

lade sig hylde som konger. Hvem husker ikke sejrherren Anders Fogh ankomme med frue til Øksnehallen i 2007, hvor han spankulerede ned af en lang løber indhænet af jublende unge venstre-folk, inden han trådte op på en rund scene for enden og holdt sin sejrstale. Mere amerikaniseret kan det næsten ikke blive. Udover tabet af spontanitet stiller den geografiske spredning af begivenhederne også store logistiske og økonomiske krav til medierne, der skal være til stede alle vegne.

Tomme kalorier?

Men bortset en skuffet jury, hvad betyder denne udvikling så? Søren Lorenzen: "Læsere mister nogle oplevelser. Politikere og deres spindoktorer vil sikkert sige noget andet. Men jeg mener, at de har en interesse i at ligne andet end kun de personer, der 'hersker' over os. Jeg henviser tit til Obama, hvis stab selvfølgelig også styrer billeddekningen af ham. Alligevel kan vi sagtens se fotos af ham i en afslappet stund sammen med familien eller hængende i en ribbe i en sportshal, inden han skal holde tale. Jeg havde en ide om, at vi nok kunne have fundet ud af noget med de danske politikere, når nu verdens mægtigste mand kan gøre det."

Thomas Borberg: "Vi har ikke direkte adgang til toppolitikere længere, men skal igennem deres presseafdelinger og spindoktorer, som er blevet et uheldigt filter mellem os og de folkevalgte. Den meget større afstand betyder, at vi har tabt nærvær og intimitet og ikke længere er inde bag facaden, men risikerer kun at kunne lave 'alibi-fotografi', som blot beviser, at vi har været der. Det bliver kedeligere og tomme kalorier."

Peter Hove Olesen om sit billede af Lars Løkke: "Målt som fotografi, synes jeg ikke, det er specielt interessant. Men målt på dagen har det en anden slags kvalitet: det kom i avisen. Man kan sige, at det blot er en registrering, men det var de muligheder, der var under omstændighederne. Jeg synes ikke, valg er blevet uinteressant, bare mere frustrerende fordi der er så meget styring. Men det gør jo blot udfordringen større. Man skal lede længere efter de små sprækker i den pæne facade. Men jo pænere de prøver at få det til at se ud, desto sjovere er det, når man en sjælden gang imellem finder sprækkerne. Det stiller større krav til fotografens øjne i dag, for intet er overladt til tilfældighederne fra politikernes side. Det nærmeste i verden ville være at tage de billeder, de gerne vil have, vi skal tage. For dem har deres rådgivere allerede 'taget' for os. Vi skal bare komme med vores kamera og så pege det derhen, hvor de har stillet politikerne. Men sprækkerne har jo været der. Det er de altid. Fotografene har måske bare ikke fundet dem, fordi de andre er blevet dygtigere?"

LIDT STATISTIK

3063 fotos fotograferet af 203 medlemmer af Pressefotografforbundet deltog i konkurrencen om Årets Pressefoto 2011-2012. Hertil kommer syv medlemmer, der udelukkende deltager med video/tv-indslag eller multimedieproduktioner. I alt er der indsendt 12 tv-nyheder, 8 tv-dokumentarer og 18 multimedieproduktioner.

Størst var konkurrencen i kategorien Portræt, hvor der var indsendt i alt 697 fotos, fordelt på 453 enkeltbilleder og 49 serier med 244 billeder.

Deltagelsen i de øvrige kategorier fordelte sig således: Nyhed (Danmark): 136 enkeltbilleder, 13 serier med 59 billeder, ialt 195 fotos. Nyhed (Udland): 28 enkeltbilleder, 15 serier med 98 billeder, ialt 126 fotos. Sport Action: 98 enkeltbilleder, 5 serier med 30 billeder, ialt 128 fotos. Sport Reportage: 24 enkeltbilleder, 18 serier med 107 billeder, ialt 131 fotos. Reportage (Danmark): 100 enkeltbilleder, 78 serier med 477 billeder, ialt 577 fotos. Reportage (Udland): 60 enkeltbilleder, 52 serier med 368 billeder, ialt 428 fotos. Hverdag (Danmark): 234 enkeltbilleder. Åben klasse: 178 enkeltbilleder, 58 serier med 365 billeder, ialt 543 fotos. Der er i alt indsendt 1311 enkeltbilleder og 288 serier med 1752 fotos. Fotografene har tilsammen skrevet 87.592 ord i billedteksterne.

Flest bruger Canon

Ca. 27% af de indsendte billeder er taget med et Nikon-kamera – og det er præcis det samme som sidste år. Canon står for 70% (ligesom sidste år), mens der er brugt et Leica i 2% af tilfældene. 64 af årets 203 deltagere i still-kategorierne har brugt et Nikon-kamera, mens et Canon har været i hånden på 130 deltagere. Der er 5 Leica-brugere og 4 deltagere med et ukendt kameramærke. Sidste år deltog 134 Canon-fotografer og 70 Nikon-fotografer.

Det er igen i år Canon EOS 5D Mark II, der dominerer statistiken. Det er kameraet blandt næsten 46% af billederne. Herefter følger Nikon D3s med 14%, Canon EOS 1D Mark IV med 11% og Nikon D3s med 7%.

Den foretrukne brændvidde – uanset om man bruger fast brændvidde eller en zoom – er 35 mm, som er brugt i 21% af billederne.

Blænde 2.8 er brugt på 21% af billederne, og den foretrukne eksponeringstid er mellem 1/60 og 1/250 sekund. Mest anvendte eksponering er ligesom sidste år 1/200 (8%) efterfulgt af 1/125 (7%).

13% af billeder er taget på 400 ISO, mens 100, 200 og 800 ISO ligger på mellem 10 og 12%. 2 billeder er taget på 12800 ISO.

Manuel eksponering

Professionelle fotografer sværger stadig til manuel eksponering – det er brugt ved 61% af billederne, mens 13% har brugt blænde-prioriteret eksponering og 9% lukkerprioriteret.

81% af de indsendte billeder er tværfomatbilleder, mens kameraet har været på højkant i 18% af tilfældene. Kun 1% af billederne er kvadratiske.

47% af billederne er færdiggjort i Adobe Photoshop CS5.x; der er stadig 37% af billederne, hvor der er brugt CS4. CS3 har været brugt på 6% af billederne.

Så rent statistisk burde Årets Pressefoto være taget med et Canon EOS 5D Mark II med et 35 mm fast objektiv eller en 24-70 mm indstillet til 35 mm, bl. 2.8 og 1/200 på 400 ISO og uden flash. Eksponeringen er målt manuelt med matrix-måling, hvorefter billedet er færdigbehandlet i Adobe Photoshop CS5 på en Mac.

Statistik: Jens Tønnesen

Af Irene Greve

Tidspres. Politikens fotograf Peter Hove Olesen skulle levere billeder fra valgaftenen. Men deadline rykkede tættere og tættere på, uden at den tabende statsminister Lars Løkke Rasmussen havde vist sig. Dette billede nåede lige akkurat at komme i avisen: "Det er ikke ret godt, men det var den tørste eksponering, jeg havde. Jeg trykkede på 'send-for-satan-send-knappen' bag på kameraet. Og det nåede med i avisen til de fleste læsere", siger Peter Hove Olesen.

Jakob Dall, Information

Da jeg viser Rongi Christoba et portræt af sig selv fra 2009, begynder hun at græde, da det minder hende om den forfærdelige tid, hvor hun ikke troede, hun ville overleve.

Jacob Ehrbavn, Politiken

Egypternes revolution. Den 25. januar 2011 samlede en gruppe mennesker sig på Tahrir-pladsen i Kairo. På en storskærm ser folk Mubarak gå på tv live. Mubarak meddeler, at han ikke stiller op ved næste valg, men han går heller ikke af nu, som demonstranterne ønsker. Folk bliver vrede og skuffede. Denne unge mand er utrøstelig over nyheden.

Jan Dagg, Jyllands-Posten

Kairo, Tahrir Square. Demonstranter på Tahrir-pladsen i en heftig kamp med sten mod Hosni Mubarak-tilhængere, der flere dage i træk prøver at trænge ind på pladsen.

Peter Hove Olesen, Politiken

Demonstration mod Gaddafi efter at indbyggerne i Tobruk har begravet Abd Ali Taher Bariny på 38, der blev dræbt i kamp med Gaddafis styrker uden for byen Ras Lanuf. Den forhadte diktators billede og Den Grønne Bog, der er Muammar Gaddafis manifest, brændes af på torvet.

Jan Dagg, Jyllands-Posten

Kairo, Tahrir Square. En af de modige demonstranter på Tahrir Square har lagt sig inde mellem larvefædderne på en amerikansk bygget M60A3-kampvogn for at forhindre det egyptiske militær i at køre med kampvognen.

Jakob Dall, Information

Meget alvorligt underernæret dreng ligger på jorden, mens moderen står i kø for at få nødhjælpen. IDP camp i No Man's Land, hvor der er mæslinger i udbrud og en meget høj rate af underernæring. De er flygtet efter kamp med Pokot-stammen om deres kvæg og geder. De mistede alt, og flere døde i angrebet. Røde Kors hjælper flygtningene med sundhedsundersøgelse og i de værste tilfælde drop direkte i blodårerne. De uddeler også myggenet, som skal beskytte dem mod malaria, som er stigende i området, og antibiotika til børnene, der har mæslinger. Tæpper til de kolde nætter, da hoste er udbredt i lejren. Og majs og mel, så de kan få nogle måltider mad, hvilket er et problem for disse flygtninge at skaffe.

Klaus Bo, Freelance

Choucha Camp syv kilometer fra grænsen til Libyen. I slutningen af februar 2011 tog kampene i Libyen for alvor til. En massiv strøm af udenlandske arbejdere, der havde arbejdet i landet, flygtede over grænsen til naboen Tunesien. Egyptere, somaliere, tunesere, bangladeshere, sudanese, nigerianere og andre nationaliteter måtte forlade deres jobs og deres ejendele for at komme i sikkerhed. På et tidspunkt kom der 2000 flygtninge over grænsen om dagen ved Raj Jedir. Nogle blev hurtigt kørt med bus til lufthavnen og fløjet til deres hjemlande på deres respektive landes regeringers initiativ. Andre, blandt andet bangladesherne, fik ikke umiddelbart hjælp og måtte blive i den hurtigt oprettede lejr, Choucha Camp. Andre igen ville ikke til deres hjemlande på grund af politisk uro, hungersnød og etniske spændinger. Flygtninge en morgen i lejren.

Peter Hove Olesen, Politiken

To klaner kommer i slagsmål med hinanden, da en nødhjælpsarbejder kommer til Dagahaley lejren for at uddele kiks.

Mathias Christensen, Politiken

Blot seks kilometer fra den norske grænse driver det russiske firma Norilsk Nickel verdens største produktion af nikkel i et mastodontisk smelteværk. Her produceres det sølvhvide metal, der er en vigtig del i alt fra rustfrit stål til batterier til runde, danske to-kroner. Men Norilsk Nickel er samtidig en af verdens største udledere af svovldioxid og sender gigantiske mængder forurening over grænsen til Norge. Nikkelværket lukker årligt fem gange så meget svovl ud i luften som hele Norges samlede udslip. Koncentrationerne af tungmetaller er så høje, at de norske sundhedsmyndigheder advarer mod at spise for meget vildt og bær fra naturen i grænseområdet. De norske politikere har i over 20 år forsøgt at få stoppet den massive forurening, men en løsning på den langstrakte konflikt mellem de to nabolande er efterhånden forsvundet i tågerne. Igennem årene er både Jeltsin, Putin og Medvedev kommet med løfter om forbedringer. Men i sidste ende er der ingen præsidenter, der har haft lyst til at lave alvorlige sanktioner mod den økonomiske sværvægt Norilsk Nickel, der årligt omsætter for 53 milliarder kroner og står for over fire procent af hele Ruslands eksport.

Forureningen. Et område på 40 kvadratkilometer nordøst for smelteværket er ramt af massiv skovdød. De døde, hvide træer, der står tilbage, vidner om den massive belastning, naturen i området er udsat for. Ifølge Norsk Institut for Luftforurening kan svovl fra fabrikken registreres flere hundrede kilometer fra værket. (1:8)

Mathias Christensen, Politiken

Fabrikken. Tre skorstene på over hundrede meter skal lede udslippene væk fra byen. Men fabrikken er gammel og halvdelen af røgen siver ud direkte fra bygningerne og bliver liggende i menneskehøjde. (3:8)

Mathias Christensen, Politiken

Arbejderen. 43-årige Igor Sperov arbejder, som størstedelen af byens mænd, også hos Norilsk Nickel. Hans job er i de store underjordiske miner uden for byen, hvor de bryder malm til smelteværket. Forureningen og det hårde liv som fabriksarbejder gør, at lungesygdomme og kræft er udbredt i Nickel. Den gennemsnitlige levealder for arbejderne på Norilsk Nickels værker kryber ikke meget over 50 år. (2:8)

Mathias Christensen, Politiken

Indbyggerne. Ungdommen udgør en stor del af Nickels 14.000 indbyggere. Når folk bliver ældre og ikke kan arbejde mere, flytter de typisk væk fra byen til mindre forurenede steder i Rusland. (4:8)

Mathias Christensen, Politiken

Hverdagen. Kirill på 21 bor med sin familie i en gammel udtjent boligblok. Kirill og hans mor er allerede godt berusede, selvom det stadig kun er tidligt på eftermiddagen. Mange i byen lever en hård tilværelse med store mængder alkohol, cigaretter og stoffer. (5:8)

Mathias Christensen, Politiken

Børnene. Hvis børnene i Nickel går i forældrenes fodspor og får job på fabrikken, ser de frem til en fremtid med en gennemsnitslig levealder, der ligger 10 år under resten af Ruslands befolkning. (6:8)

Mathias Christensen, Politiken

Oprøret. Dmitriy Nifontov har forsøgt at konfrontere ledelsen på smelteværket med de dårlige arbejdsforhold. Han fortæller: »Vi arbejder i en ekstrem tæt røg, men vi må ikke få at vide, hvor farligt det er. Forholdene på værket er blevet dårligere og dårligere over årene, og vi er holdt op med at tælle de tilfælde, hvor folk kommer til skade.« Efter at Dmitriy forsøgte at oprette en fagforening på smelteværket, er han blevet degraderet fra sin mellemliderstilling til en stilling på gulvet som malmknuser, det laveste i fabrikkens hierarki. Dmitriy må derfor klare sig for 2000 kroner om måneden, der blot er en femtedel af, hvad han tjente tidligere. (7:8)

Mathias Christensen, Politiken

Byen. Når vinden blæser fra fabrikken, lægger røgen sig som en tæt tåge i byens gader og gør det svært at trække vejret. Flere indbyggere fortæller historier om, hvordan de fået har ætset hul i paraplyerne og tøjet, når det regner. (8:8)

**Ord kan beskrive og fortælle.
Fotografiet taler direkte til vores sanser.
Derfor har fotografiet en central plads
i Politiken.**

Thomas Borberg, fotochef

Søren Bidstrup, Berlingske Billedredaktion

En delegation af danske politikere bestående af bl.a. Søren Espersen (DF), Naser Khader (K), Helle Thorning-Schmidt (S), Margrethe Vestager (RV) og udenrigsminister Lene Espersen (K), ifører sig hjelm og skudsikker vest inden indflyvningen til Benghazi, Libyen. Her skal de på officielt besøg hos de libyske oprøreres midlertidige overgangsråd TNC.

Martin Lehmann, Politiken

Anker Jørgensen på Langgade Station, på vej ud i landet. S-toget og byens busser bruger Anker flittigt på sine ture rundt i by og land. Valgplakaten med Helle Thornings røde smil svæver uden for Ankers synsfelt, da han går lige forbi den. Blikket er rettet koncentreret mod de to stokkes placering på asfalten foran. Tankerne bevæger sig bagud. "Jeg kan jo ikke kigge så meget frem, så jeg tænker mere tilbage", siger landets gamle statsminister, med et lille smil i mundvigen.

Søren Bidstrup, Berlingske Billedredaktion

Udenrigsminister Lene Espersen (K), Helle Thorning-Schmidt (S) og Margrethe Vestager (RV) på vej ud til Hercules flyveren i Catania Lufthavn for at flyve ned og besøge de libyske oprørere i Benghazi.

Jeppe Bøje Nielsen, Fotojournaliststuderende

Lene Espersen leder efter den plads, der er tilset Danmark, til NATO-familieportræt.

Mie Brinkmann, Politiken

"Alt var kaos, før vi kom," siger præstefætrene Søren Krarup og Jesper Langballe fra Dansk Folkeparti. De mener nu, at samfundet er bragt på ret kurs, og at de har aftjent deres værnepligt. De forlod begge dansk politik efter folketingsvalget i september.

Kasper Bax Reiss Lindhardt, Berlingske Billedredaktion/ BT
 Pas på våde veje. Et voldsomt skybrud ramte København og oversvømmede blandt andet Lyngby motorvejen.

Mathias Christensen, Politiken
 Pensionisterne Leif og Birthe Jensen fra Haslev blev 1. januar 2010 udsat for et brutalt hjemmerøveri, hvor tre maskerede mænd brød ind i deres hjem og overfaldt dem. Siden har Leif og Birthe anskaffet sig alarmer og kameraovervågning, og Leif hævder, at han klar til at forsvare sig mod nye røvere med sit jagtgevær.

Martin Lehmann, Politiken
 Skybruddets resultat her ved Lyngbyvejen i København, hvor der lå flere hundrede døde rotter, der var bukket under, i forbindelse med det kraftige skybrud den 2. juli.

Bjørn Stig Hansen, Freelance

Imens folk fra klodens lavtliggende egne frygter, at smeltevandet fra den arktiske is vil oversvømme dem, glæder man sig over det varmere klima ved de sydgrønlandske fjorde. I sommeren 2011 kunne et sjak på 11 grønlandere høste 28 ton kartofler ved Sermilik Fjorden nord for Narsaq – et scenarie, der ville have været utænkeligt for bare få generationer siden. Grønlanderne lever hovedsageligt af fisk og pattedyr, men klimaforandringerne har gjort det sværere at jage i Arktis. For hvert år der går, bliver isen tyndere, og dermed forsvinder jagtgrundlaget for både mennesker og dyr. En grønlander klæder om til markarbejde. (1:7)

Bjørn Stig Hansen, Freelance

Et kort hvil inden det tunge gravearbejde fortsætter. En typisk arbejdsdag i marken ved Eqaluit Ilua varer 12 timer. (3:7)

Bjørn Stig Hansen, Freelance

Høstsjakket med Sermilik Fjorden i baggrunden. (2:7)

Bjørn Stig Hansen, Freelance

Kartoffelsamlere. (4:7)

Bjørn Stig Hansen, Freelance

Sydgrønlandske kartofler. (5:7)

Sælkød og kartofler. (6:7)

Fyraften. (7:7)

Niels Ahlmann Olesen, Berlingske Billedredaktion

Belizia Jean Baptiste på voldtægtcenter i Port Au Prince. Hun blev voldtaget, aftenen før, i flere timer af fire mænd, der ville stjæle en t-shirt, hun var ved at vaske. Hun bor til daglig med sine børn i en teltlejr. Netop teltene er en af grundene til den store bølge af voldtægter, der har ramt landet. Hvor kvinderne før havde et hus og en dør, de kunne låse, har de nu et telt af plastic, med fri adgang for ubudne gæster.

Morten Germund, Berlingske Billedredaktion

Dharavi, Mumbai, er et af verdens største slumområder. Med en million indbyggere på et område, der svarer til to km², er befolkningstætheden enorm. Lokaliseret i hjertet af Mumbai's storby og omringet af Indiens stigende økonomi er det en by i sig selv. En by for de fattige. De kalder den Shadow City. Hver dag ankommer der ca. 300 familier til Dharavi i håb om et bedre og rigere liv.

Jacob Ehrbain, Politiken

Egypternes revolution. En kvæstet anti-Mubarak demonstrant er vendt tilbage til frontlinjen for at forsvare de yderste barrikader mod Mubarak-tilhængere, der prøver at trænge ind på Tahrir-pladsen. Mubarak-tilhængerne angriber pladsen to dage i træk, og der går rygter om, at Mubarak har betalt dem som et forsøg på at ødelægge den fredelige manifestation på pladsen.

Gregers Tycho Axelsen, Freelance

Flygtninge køres i busser til havnen på Lampedusa, hvor et skib sejler dem videre til Italien.

Mikkel Møller Jørgensen, Fotojournaliststuderende

Occupy Wall Street. "Flaget bør aldrig vendes på hovedet. Undtagen som et tegn på ekstrem fare for liv eller ejendom" Amerikansk Flag-kode §176a.

Tobias Selnæs Markussen, Freelance

Djarfor på taget af et tog. Han og vennerne underholder sig ved at lege på toppen af de gennemkørende tog.

Pelle Rink, Freelance

Kærlighed og parforhold i Sydkorea er omgærdet af en del traditioner. På Namsan bjerget i Seoul har unge par fæstnet tusindvis af hængelåse med hjerter og beskeder, der symboliserer deres kærlighed og commitment til hinanden.

Nikolaj Svennevig, Fotojournaliststuderende

I nogle gamle forladte togvogne i den græske havneby Patra lever en stor gruppe flygtninge. De kommer alle fra Darfur i Sudan, er alle unge mænd i 20'erne og deler alle drømmen om et bedre liv i Europa. Virkeligheden er dog en anden. Grækenland kan ikke magte de tusindvis af flygtninge, der fortsat strømmer ind i landet, og mændene fra togvognene er derfor overladt til deres egne skæbner.

Helle Arensbak, Fotojournaliststuderende

Lisa Irene Johansen Aasbø på 15 bliver trøstet af sin mor, Irene Johansen, uden for Sundvollen hotel. De sidder blot 6 km væk fra Utøya. Klokken er 4.17 om natten, og eftermiddagens forfærdelige oplevelse på øen sætter sine spor i den ellers så stærke pige. Lisa er en blandt mange, der har svømmet for deres liv, imens gerningsmanden, Anders Breivik, skød vildt omkring sig på lavt vand. Hun er opfyldt af rædsel og sorg. Endnu ved hun ikke, om dem, hun kender, er blandt de døde. Det er uvirkeligt, hvad deres ellers så fredelige politiske møde på øen udviklede sig til. Meningsløse drab, der foregik for øjnene af hende. Nogle på tæt hold, andre imens de sprang flere meter ned på klipperne for at overleve.

Benjamin Kürstein, Freelance

Fredag den 11. marts blev Japan ramt af et kraftigt jordskælv, der målte 9,0 på Richterskalaen. Skælvet havde sit epicenter ud for Japans nordøstlige stillehavskyst, og det satte gang i enorm tsunami, der ramte landets kyster med en altødelæggende kraft. Mere end 15.000 mennesker døde, da de ikke kunne slippe væk fra den enorme flodbølge, og også atomkraftværket Fukushima blev så hårdt medtaget, at det førte til den største atomkatastrofe, siden Tjernobyld nedsmeltede i 1986.

Det meste af byen Onagawa forsvandt, da tsunamien ramte Japans kyst. (1:7)

Benjamin Kürstein, Freelance

En kvinde har søgt tilflugt på en skole i byen Ishinomaki. (4:7)

Benjamin Kürstein, Freelance

Kystbyen Onagawa havde før jordskælvet godt 11.000 indbyggere. Op mod 10.000 blev ifølge japanske medier dræbt, da den efterfølgende tsunami udslættede alt på sin vej. (5:7)

Benjamin Kürstein, Freelance

I byen Ishinomaki nåede flodbølgen 600 meter ind i landet, inden den stoppede. Omkring 80 % af byens huse blev ødelagte under tsunamien, og mere end 5000 mennesker døde i vandmasserne. (2:7)

Benjamin Kürstein, Freelance

Det tog lang tid, før hjælpen nåede frem til de mange destruerede byer på Japans kyst. Både brandvæsenet og militæret blev sat ind for at finde de mange lig, der lå gemt i ruinerne. (3:7)

Benjamin Kürstein, Freelance

En af de heldige, der ikke mistede alt under tsunamien, er ved at rydde op i sit hus i byen Sendai. (6:7)

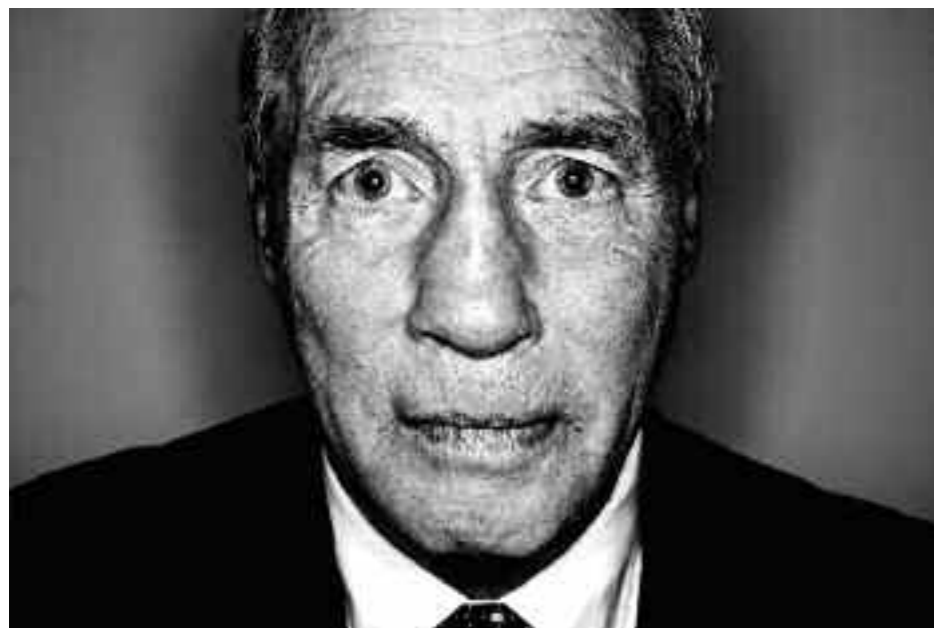

Benjamin Kürstein, Freelance

Da tsunamien nærmede sig byen Onagawa, blev vandet presset ind i denne kløft, og rejste sig til 30 meters højde, inden den tordnede i land og lagde byen øde. (7:7)

Lærke Posselt, Politiken
Indre kultursammenstød. Den 27-årige dansk-iranske skuespiller Mellica Mehraban er opvokset i Danmark, men spillefilmsdebuterede i 2011 som hovedrolleindehaveren i det iranske spiondrama 'Fox Hunting', hvor hun spillede skurken. Hun blev nu udfordret af en kultur, som er en del af hende selv. Manuskriptet skulle godkendes af styret, som også kom på besøg under optagelserne til og bad hende dække overkroppen mere til. Hun skulle også lige finde ud af, hvordan man viser, at man er forelsket i en mand, når man ikke må røre ham med så meget som en lillefinger. Tørklæde var en selvfølge i alle scener, og så er det i øvrigt forbudt at bande på film, når man er en kvinde.

Magnus Holm, Fotojournaliststuderende
Tom Bogs er tidligere professionel bokser. Han boksede sin sidste kamp den 21. november 1974 mod amerikaneren Tom Bethea, der vandt over Bogs på point. I alt nåede Bogs at bokse 86 professionelle kampe, hvoraf han vandt de 77. Efter hans boksekarrriere blev han renovationsarbejder. I dag er han pensioneret.

Annett Bruhn, Syddanske Medier

Henry og Gunnar Olesen bor sammen i deres barndomshjem i Tobøl uden for Esbjerg. Henry er 83 og Gunnar er 79, og ingen af de to brødre har været gift. Til gengæld lever de som et bedre ægtepar, hvor Henry så helt ubetinget er konen. Det er ham, der laver det meste. Og ham, der bestemmer alt. Ved køkkenbordet har de samme faste pladser, de altid har haft, selvom der nu kun er de to tilbage. I dag er der pølser og sommerkål på menuen, og Gunnar sidder klar til at få serveret.

Erik Refner, Berlingske Billedredaktion

Dataguruen Donald Farmer besøgte Danmark. Donald Farmer er en af de få udvalgte af Bill Gates, som bliver betalt for at forsøge at spå om fremtidens tendenser.

Martin Bubandt, Freelance

Forfatter Jens Blendstrup om sin kone Malene Kirkegaard: "Hun er min diametrale modsætning. Hun kan bide sig fast som en lille bullterrier og fortsætte med noget, til hun er færdig. Det, synes jeg sommetider, er dybt irriterende, for jeg synes jo, det er vigtigt at svæve væk og finde på overspringshandlinger."

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende

Engang var fiskerkulturen en stolt og fast del af danskernes selvforståelse. Men fiskerne fylder ikke længere på havnen. I Gilleleje er historien den samme som i resten af havnene i Danmark. De gamle er ved at være stoppet, og der står kun få unge tilbage for at tage over. En af dem er Kjeld Jørgen Andersen. Klokkeren er lidt over fem om morgenen og besætningen på Lis Nordahl, Carsten Nordahl (tv.) og Gillelejes sidst uddannede fisker Kjeld Jørgen Andersen (th.) gør klar til at hive trawlet op. (1:8)

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende

Carsten Nordahl starter sin vagt i styrhuset, mens yngstemanden Kjeld sover under dæk. Carsten har lige sat den danske tv-serie Matador på for at få de næste par timer til at gå. Det er tredje gang, han ser den. (5:8)

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende
Antallet af fiskere er i Gilleleje faldet fra 58 både i 1999 til 25 både i dag. (2:8)

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende
Nogle timer inden de skal ud og fiske, står Kjeld og taler med både sin chef Carsten Nordahl (th.) og Jan Nordahl, som er ejeren af kutteren, de arbejder på. Midt i en snak om det dårlige vejr kan Kjeld ikke lade være med at prikke lidt til Jan. "Ja, havet er jo kun for de rigtige mænd", når han kun lige at sige, før den tidligere fisker gennem 40 år stikker ham én over nakken. "Du skal fandme ikke tro for meget om dig selv, du!", svarer Jan med et lille smil. (6:8)

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende

Kjeld ved godt, at der ikke uddannes mange til fiskere, og det ærgrer ham. "Det ville være sjovere, hvis der var flere unge på havnen. Man kan godt blive lidt isoleret, når alle andre er meget ældre." (3:8)

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende

Dagens fangst sorteres, mens flere bølger vælter ind over besætningen på Lis Nordahl. Det tegner ikke til at blive en god dag. (4:8)

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende

Klokkeren er halv syv, og en arbejdsdag lakker mod enden. Om kort tid er de tilbage i havn. Kjeld har endnu ikke fundet et sted at bo i Gilleleje, men er fast besluttet på at finde noget snart. Indtil da sover han i sin køje under dækket. (7:8)

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende

Kjeld drømmer om at være fisker i mange år endnu og forhåbentlig en dag have sin egen båd. Men det er en drøm, der kræver mange penge. (8:8)

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende

Mickey Samson er 22 år gammel – og denne gang, som er hans femte, prøver han ophængningen, der bliver kaldt Seated. Indtil nu virker det til at være den bedste position, han har prøvet. Til daglig arbejder Mickey på en fabrik, der laver hydraulik-cylindere.

Lærke Posselt, Politiken

Afsked. Ægteparret Joyce Svensson og Morten Svensson tager afsked, kort før hun skal forlade landet. Morten var en måned på kontanthjælp for tre år siden, inden han fik arbejde som lærer efter endt uddannelse. Derfor skal hans kone nu udvises, selvom han tjener 30.000 om måneden og kan forsørge dem begge.

Lærke Posselt, Politiken

NAWAL EL-SAADAWI. »I dag gennemfører vi den politiske revolution. Så kommer den økonomiske revolution, så den seksuelle, senere den sociale, og sådan fortsætter vi,« siger den firsårige egyptiske forfatter, kvindesagsforkæmper og systemkritiker, som gennem et helt liv er blevet censureret, fængslet og undertrykt af Egyptens magthavere.

Tobias Nørgaard Pedersen, Fotojournaliststuderende

Martin på 18 år er den ældste i en børneflokk på 8 fra den såkaldte Brønderslev-sag.

Liselotte Sabroe, Berlingske Billedredaktion
Brøndby fans holder gang i løjerne på Faxe-tribunen under kamp mod FCK.

Nikolai Linares, Fotojournaliststuderende
Fiskehandlerne (fra venstre) Ann-Michelle, Jan og Adlin sidder hver dag klokken 7.00 på fiskeauktionen i Gilleleje og byder på de fisk, de vil have til deres butik. Er prisen rigtig, så trykker de på knappen.

TILLYKKE TIL FOTOJOURNALIST- UDDANNELSENS VINDERE

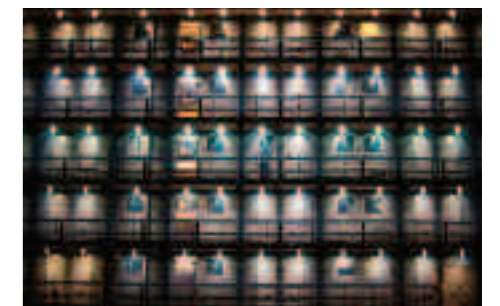
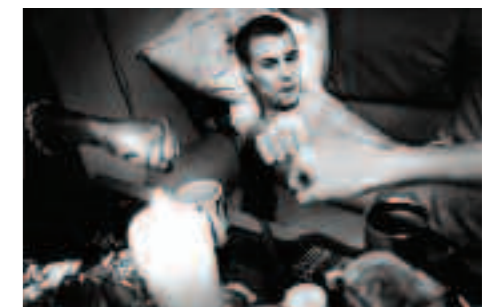
CHRISTIAN KLINDT SØLBECK
vinder 2. pris i Åben Klasse

LIV HØYBYE JEPPESEN OG MAGNUS HOLM
vinder Årets Multimedieproduktion

TOBIAS NØRGAARD PEDERSEN
vinder Reportage, Danmark

DENNIS LEHMANN
vinder 2. pris i Årets Danske Hverdagsbillede

JEPPE BØJE NIELSEN
vinder 2. pris i Årets Sportsbillede, reportage

DANMARKSXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
MEDIE-XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
OGXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
JOURNALISTHØJSKOLEXXXXXXXXXXXXX

Martin Wendel Damgård, Nordjyske Medier
Hobro Garden førte an, da Y Mens Club i Hobro åbnede
en 1,5 km lang labyrint i en majsmark ved Nørager.

